UN KAD VIŅU ACIS TAPA ATVĒRTAS, VIŅI PAZINA VIŅU

Un no svētā Lūkas Evaņģēlija, sākot ar 24. nodaļas 13 pantu.

Un redzi, divi no tiem gāja tai pašā dienā uz kādu pilsētiņu, tā bija sešdesmit stadijas no Jeruzālemes, vārdā Emava.

Un tie sarunājās par visām tām lietām, kas bija notikušas.

Un gadījās, kad tie tā savā starpā runāja un apspriedās, arī pats Jēzus tiem tuvojās un gāja ar viņiem.

Bet viņu acis tapa turētas, ka tie Viņu nepazina.

Un Viņš tiem sacīja: "Kādas tās runas, ko jūs runājat savā starpā uz ceļa, un kāpēc esat noskumuši?"

Tad viens, vārdā Kleops, atbildēja un Viņam sacīja: "Vai Tu viens esi tāds svešinieks Jeruzālemē, kas nezina, kas šinīs dienās tur noticis?"

Un Viņš tiem sacīja: "Kas tad?" Un tie Viņam sacīja: "Tas ar Jēzu no Nācaretes, kas bija pravietis, varens darbos un vārdos Dieva un visas tautas priekšā,

ka To mūsu augstie priesteri un virsnieki nodevuši pazudināšanai uz nāvi un Viņu situši krustā.

Bet mēs cerējām, ka Viņš ir Tas, kas Israēlu atpestīs; un turklāt šodien ir tieši trešā diena, kopš šīs lietas notikušas.

Tad arī kādas no mūsu sievām mūs izbiedēja; tās agri bijušas pie kapa

un, Viņa miesas neatradušas, nāk un saka, ka esot redzējušas eņģeļu parādīšanos, kas saka, Viņš esot dzīvs.

Un kādi no mums nogāja pie kapa un atrada tā, kā sievas sacīja, bet Viņu pašu tie neredzēja."

Tad Viņš tiem sacīja: "Ak, jūs nesaprašas un sirdī kūtrie, ka jūs negribat ticēt visu to, ko pravieši sludinājuši!

Vai Kristum tā nebija jācieš un jāieiet Savā godībā?"

Un, iesākdams no Mozus un visiem praviešiem, Viņš tiem izskaidroja visus rakstus, kas par Viņu rakstīti.

Un tie tuvojās pilsētiņai, kurp tie gāja, bet Viņš likās ejot tālāk.

Un viņi To gauži lūdza un sacīja: "Paliec pie mums, jo vakars metas, un diena jau pagalam!" Un Viņš iegāja pie tiem palikt.

Un notika, ka Viņš, ar tiem pie galda sēdēdams, maizi ņēma, pateicās, pārlauza un tiem to deva,

un tad viņu acis tapa atvērtas un tie Viņu pazina; bet Viņš no tiem nozuda.

Un tie sacīja savā starpā: "Vai mūsu sirds mūsos nedega, kad Viņš ar mums runāja ceļā, mums rakstus izskaidrodams?"

2 Tagad nolieksim mūsu galvas lūgšanā.

3 Vissvētākais Dievs, mēs nākam pie Tevis Jēzus, Tava Dēla, Vārdā. Un mēs ticam, ka tagad esam Tavā klātbūtnē, jo ticībā mēs nākam pie Tava varenā altāra, kur atrodas Viņa Asinis, kas runā mūsu vārdā, pārstāv mūsu intereses. Un mēs patiešām esam cilvēki ar vajadzību, Kungs. Mums esi vajadzīgs Tu, un mēs...mēs lūdzam Tavu žēlastību. Un, kad mēs redzam, kā šodien piepildās pravietojumi, ka draudze...kā mēs esam kļuvuši bagāti pasaules lietās un domājam, ka mums nekas nav vajadzīgs, bet Viņš teica, ka mēs esam "kaili, akli, nožēlojami un akli, un nezinām to". Un Tēvs, tādā gadījumā mēs lūdzam žēlastību, lai Tu atver mūsu acis Tava Vārda saprašanai, lai mēs varētu saprast šo stundu, kurā mēs dzīvojam, lai mēs varētu sagatavoties, kad Viņš parādīsies, jo mēs patiešām ticam, ka tas ir tuvu. Tāpēc tagad mēs gribētu lūgt, lai Tu šovakar dāvā mums mūsu sirds vēlēšanos saskaņā ar Tavām bagātībām godībā.

4 Piedod mūsu grēkus, Kungs. Mēs...mēs lūdzam, lai Tu neskaties uz mūsu pārpratumiem un

mūsu...mūsu nezināšanu par tām lietām, kas mums būtu jāzina, lai Tu piedod mums par to. Un atceries mūs kā tikai cilvēkus, Tēvs, ka mēs esam pakļauti visvisādām kļūdām un problēmām. Tu esi bezgalīgs, nekļūdīgs, mūžīgs Dievs. Mēs lūdzam, lai Tu esi mums žēlīgs un dāvā mums tās svētības, ko mēs lūdzam, jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

Varat apsēsties.

5 Un tā, mēs esam pateicīgi par iespēju šovakar atkal būt šeit...šajā auditorijā un atkal pavadīt šo lielisko sadraudzības laiku ap Dieva lietām.

6 Es atvainojos par to, ka aizkavēju jūs vakar vakarā, pretēji savam solījumam, jo es pateicu jums, ka mēs beigsim katru vakaru pulksten...starp deviņiem un deviņiem trīsdesmit. Un vakar vakarā es...es to neizdarīju, un es...es atvainojos, ka es šādi rīkojos. Lūk, šovakar es centīšos to pret jums izlabot, jo zinu, ka daudzi no jums strādā. Un jums ir jāiet uz darbu. Jums...jums, ļautiņi, jums, sievietes, ir jāpalaiž savi vīri uz darbu un tā tālāk. Un daudzi no jums strādā, un tas ir grūti.

7 Un es domāju, ka šodien mums ir bijis daudz sludināšanas. Daudzi lieliski kalpotāji, spējīgi kalpotāji, kas ir atnesuši mums Vārdu, jūsu mācītāji un...un evaņģēlisti, un tā tālāk, kas dodas caur šo pilsētu. Bet, manuprāt, tā galvenā lieta, ko es cenšos jums atnest, ir Kristus klātbūtnes realitāte, lai...lai jūs varētu redzēt Viņu un zināt, ka tas ir Viņš, caur Viņa apliecināto apsolījumu šai dienai.

8 Lūk, vakar vakarā mēs mēģinājām sniegt nelielu ieskicējumu, un šovakar mums būs vēl viens neliels ieskicējums, un varbūt arī rītvakar.

9 Pēc tam, ja Tas Kungs gribēs, sestdienas vakarā, lai svētdienas rītā jums nebūtu jāceļas tik agri, es...es gribu pamēģināt runāt vēstījumu tādā...tādā veidā, lai tas būtu saprotamāks mācītājiem un tiem, kas to...lai parādītu to Rakstos.

10 Un tad svētdienas pēcpusdienā mēs gribam...gribam uztaisīt aizlūgšanu rindu un lūgties par slimajiem, uzliekot rokas slimajiem un lūdzoties par viņiem šādā veidā. Un mēs atklājām, ka tas bija sekmīgi tiem, kuri nevar pasniegties ticībā un vienkārši ticēt Viņam, un pieņemt to. Pēc manām domām būtu labāk, ja mēs varētu vienkārši piecelties un pieņemt Viņu.

11 Lūk, Dienvidāfrikā, kad es biju kādā sanāksmē Durbanā, kur kādi teju vai divsimt tūkstoši cilvēku, man šķiet, bija sapulcējušies Durbanas hipodromā. Tur bija, mēs atnesām... Tur uz platformas mums bija tikai pieci cilvēki. Un, kad tas piektais cilvēks tika dziedināts, uz platformas, un iezemiešiem tika pajautāts tur, kur viņi vienkārši gulēja... Ak vai!

12 Nu, tas ir viens no lielākajiem hipodromiem pasaulē. Tas ir daudz lielāks nekā "Churchill Downs" Luisvilā. Un visi angļi dodas tur uz savu ziemas sportu, uz sacīkstēm. Un mēs paņēmām to hipodromu, un tas bija pilnībā pārpildīts, un arī viss sacīkšu laukums. Un es tur biju otrā pusē, vienā ēkā. Sidnijs Smits, Durbanas mērs, bija aizvedis mani tajā dienā uz to hipodromu.

13 Un es redzēju, ka pēc vienas kopīgas lūgšanas, pēc tam, kad tie iezemieši... Daži no viņiem neatšķīra labo roku no kreisās. Un es redzēju viņus pēc tam, kad viņi ieraudzīja...

14 Un es izskaidroju. Man bija piecpadsmit dažādi tulki. Kad tu pasaki vienu teikumu, tev ir jāgaida, kamēr to pateiks piecpadsmit citi cilvēki. Nu, jūs saprotat, cik tas bija sarežģīti, to cilšu dēļ. Un pēc tam, kad tas bija beidzies, es viņiem vienkāršā veidā paskaidroju, kas ir Jēzus, es teicu: "Daudzi no jums šeit saucas par kristiešiem." Kaut arī joprojām nēsā sev līdzi elku.

15 Un es pajautāju vienam. Es sacīju misteram Smitam, es sacīju: "Kāpēc šis iezemietis nēsā šo elku? Un, kā tu teici, ka 'tas ir kristieša simbols'."

16 Viņš sacīja: "Tas ir." Teica: "Viņš ir no zulu cilts." Teica: "Es māku runāt viņa valodā. Vienkārši pajautāsim viņam." Un viņš izdarīja to manis labā. Tāpēc es... Mēs pienācām pie viņa. Un es uzrunāju viņu: "Tomass." Viņš teica: "Vienkārši pasaki jebko, jo viņš bija skeptiķis."

17 Un es teicu: "Tomass, vai tu esi kristietis?" Un, jā, viņš...viņš tam ticēja. Un es teicu: "Nu, kāpēc tev rokā ir tas elks?"

18 Nu, arī tas...tas bija Dievs. Viņa tēvs nēsāja šo elku, kad viņu vajāja lauva. Un viņš bija to apslacījis ar asinīm. Un...un viņš uztaisīja nelielu ugunskuru, lai norunātu lūgšanu, ko viņam bija

iemācījis šamanis, un tas aizbiedēja to lauvu.”

19 Nu, es sacīju: “Es esmu...” Vārds *jagter*, *jagter* nozīmē “mednieks”. Leeu, leeujagter nozīmē “lauvu mednieks”. Es teicu: “Es esmu lauvu mednieks. Un tā nebija lūgšana, kas aizbiedēja lauvu, tas bija uguns, lauva baidās no uguns.”

20 Viņš sacīja: “Nu, viņš ticēja Amoja.” *Amoja* nozīmē “neredzams spēks”, kā Dievs vai kā vējš. Saprotat? *Amoja*, kaut kas, ko tu vari... “Viņš ticēja Amoja. Bet, ja Amoja cietīs neveiksmi, tad *šis* nē.” Redzat? Lūk, tāds viņiem bija kristietības spēks.

21 Es sacīju viņiem, es teicu: “Lūk, redziet, viss, ko misionārs jums stāstīja par Kristu, ir pareizi. Saprotat? Bet,” es teicu, “ir... Redziet, viņš nepateica jums visu. Viņš centās jums pateikt, ka 'Viņa varenās spējas beidzās, kad Viņš mira tur pie krusta, un mums tā vairs nav.' Viņš pateica nepareizi. Viņš ir dzīvs un tepat mūsu vidū, saprotiet, tieši tāds pats, kāds Viņš ir bijis vienmēr.”

22 Un, kad viņi redzēja, kā tas tiek pierādīts, tieši tāpat kā jūs redzējāt vakar vakarā, viņi tur saskaitīja divdesmit piecus tūkstošus, kas tika dziedināti vienā reizē. Aizdomājieties par to.

23 Un nākamajā dienā misters Smits piezvanīja man, un viņš teica: “Brāli Branham, pienāc pie sava loga, kas ir virzienā uz Indijas okeānu, savā...savā viesnīcas istabā.” Un tur brauca septiņi lieli angļu furgoni. Ak vai! Mums nav tādas kravas mašīnas, kurā ietilptu trešdaļa no tā, kas bija tajos, vienkārši piekrautas pilnas ar kruķiem un nestuvēm, uz kurām viņi bija atnesuši savus tuviniekus no džungļiem, sakrāmēti tur. Vēl iepriekšējā dienā viņi gulēja uz tām. Un te nu viņi bija, soļoja aiz tām kravas automašīnām, tūkstoši, ar augšup paceltām rokām, dziedādami: “Pilnīgi viss ir iespējams. Tikai tici.”

24 Tātad, ja tas pagāns, cilvēks, kurš nezina, kura ir labā vai kreisā roka, cilvēks, kurš ir šādā stāvoklī, var vienkārši ieraudzīt, kad tas notiek vienu reizi, kad vienu reizi tiek izlasīti Raksti un viņam paskaidroti; kā būtu jābūt mums, kas apgalvojam, ka esam Gara piepildīti cilvēki, kas būtu jādara mums? Saprotat?

25 Bet, lūk, kas par lietu – mēs esam tik ļoti piebāzti, ka katrs izklāsta savu viedokli. Un, nu, tās ir vienkārši nesaskaņas ar cilvēkiem, kurus tu satiec. Ziniet, ir... Un pagāns it nemaz nenozīmē, ka viņam ir jābūt analfabētam. Ir izglītoti pagāni, ziniet, un viņi ir visļaunākie no visiem. Tā...tā tas ir. Kad jūs sākat to vilkt... Es jums pateikšu. Ceļojot pa pasauli, es esmu apceļojis pasauli vairākas reizes, bet, ziniet, kur ir vislielākā vajadzība pēc misionāriem? ASV. Tieši šeit. Šeit ir tas misionāru darba lauks. Tā tas ir. Lai kāds no tiem cilvēkiem, kas nevar atšķirt labo roku no kreisās, atbrauc šurp un iemāca šiem cilvēkiem, kas ir Dievs. Jā. Viņi ir kļuvuši tik intelektuāli, ka ir pilnībā zaudējuši redzi attiecībā uz visu šo lietu. Jā. Vienkārši viņi cenšas to izskaidrot un mēģina to izstrādāt jeb mēģina to izskaitļot.

26 Tas iezemietis nemēģina neko izskaitļot. Viņš vienkārši tic. Un tieši tas jums ir jādara, lai sakārtotu visu ar Dievu, vienkārši jātic. Jūs nevarat izskaitļot Dievu.

27 Kā būtu, ja Mozus...kad viņš redzēja, ka tas krūms nesadeg? Lūk, Mozus bija ķīmiķis. Un Mozum bija iemācīta visa ēģiptiešu gudrība. Un, kad viņš ieraudzīja to krūmu, tas bija neparasti. Taču viņš neteica: “Nu, es domāju, ka es tur aiziešu. Kad tas uguns apdzisīs, es noplēsīšu no tā krūma dažas lapas un aiznesīšu tās uz laboratoriju, un noskaidrošu, ar ko tās ir apsmidzinātas, redz, lai noskaidrotu, kāpēc tas krūms dega, bet...bet nesadega.” Tā būtu bijusi zinātniskā pieeja.

28 Bet ko viņš izdarīja? Viņš novilka savas kurpes un apsēdās, un runāja ar to. Saprotat? Kad tu pazemojies, pazemojies.

29 Kā būtu, ja Marta būtu pateikusi...kad viņa dzirdēja, ka Jēzus... Pēc tam, kad viņa aizsūtīja, lai atnāktu un palūgtu... Lācars bija miris jau četras dienas. Kā būtu, ja viņa būtu izskrējusi, sacījusi: “Bet es domāju, ka mēs kaut kam ticam.” Viņai bija tiesības Viņu nobārt, ziniet, jo Viņš nebija atnācis tad, kad viņi aicināja.

30 Bet, redziet, viņai bija pareizā pieeja. Viņa devās pie Viņa, sacīja: “Kungs, ja Tu būtu bijis šeit, mans brālis nebūtu nomiris. Taču pat tagad, lai ko Tu paprasītu Dievam, Dievs Tev to iedos.” Ak! Kas? Tas ir tas. Tā ir tā doma. Saprotat? Viņai bija pareizā pieeja.

31 Paskaties uz to ticību, kad tā pieskārās Jēzum. Viņš teica: “Tavs brālis celsies augšā.”

32 Viņa teica: “Jā, Kungs. Viņš augšāmcelsies pēdējā dienā, vispārējās augšāmcelšanās laikā. Viņš bija labs zēns.”

33 Viņš sacīja: “Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība. Kas Man tic, kaut viņš būtu miris, tomēr viņš dzīvos. Ikviens, kas dzīvo un tic Man, nekad nemirs. Vai tu tam tici?”

34 Viņa sacīja: “Jā, Kungs. Es ticu, ka Tu esi tas Mesija, Dieva Dēls, kam bija jānāk pasaulē.” Ak vai!

“Kur jūs Viņu apglabājāt?”

35 Nesen man bija saruna ar kādu sievieti. Es esmu to citējis, bet tas šeit iederas, ka ir cilvēki, kuri apgalvo, ka tic dievišķajai dziedināšanai: ka tā ir fiziska un garīga ticēšana; tic, ka “prāts ir virs matērijas”. Un viņi netic, ka Jēzus bija Dievišķs. Un viņi saka, ka: “Viņš bija labs cilvēks, un Viņš bija skolotājs un filozofs, bet Viņš nevarēja būt Dievišķs.”

36 Es teicu: “Ja Viņš nebija Dievišķs, tad Viņš bija vislielākais krāpnieks, kāds jebkad ir bijis šajā pasaulē. Tieši tā. To nav iespējams izskaidrot citādi, kā vien ar Dievišķību.“

37 Viņa sacīja: “Ja es pierādīšu tev ar tavas Bībeles palīdzību, ka Viņš nebija Dievišķs, vai tu to pieņemsi?”

Es teicu: “Tu nevari pierādīt to ar Bībeli, kuru es lasu.”

Viņa teica: “Nu ko, es tev parādīšu.”

Es teicu: “Labi.”

38 Viņa teica: “Jāņa Evaņģēlija 11. nodaļā,” teica, “Bībelē ir teikts, ka tad, kad Jēzus atnāca pie Lācara kapa, Viņš raudāja.”

Es teicu: “Protams.”

Viņa teica: “Nu, kā gan Viņš varēja raudāt, būdams Dievišķs?”

39 Es teicu: “Nu, tu vienkārši nespēj ieraudzīt, kas Viņš bija. Kad Viņš nāca pie kapa un raudāja, Viņš bija cilvēks. Bet, kad Viņš iztaisnoja Savus nelielos plecus un pateica: “Lācar, nāc ārā,” un cilvēks, kas bija miris četras dienas, iznāca no kapa, tas bija kas vairāk nekā cilvēks. Tas bija Dievs cilvēkā.” Saprotat? Pareizi.

40 Viņš bija Cilvēks, kad Viņš nokāpa no tā kalna, bija izsalcis un meklēja kokā kaut ko ēdamu, Viņš nolādēja to koku, jo uz tā nebija nekā ēdama; Viņš bija cilvēks, kad Viņš bija izsalcis, bet, kad Viņš paņēma piecas maizes un divas zivis un paēdināja piecus tūkstošus, un tika savākti septiņi pilni grozi, tas bija kas vairāk nekā cilvēks; tas bija Dievs cilvēkā.

Un Dievs pārstāv Sevi tikai cilvēkā. Viņš izvēlējās cilvēku.

41 Kad tonakt Viņš gulēja tajā laivā, kad visu dienu no Viņa bija gājis ārā spēks, sludinādams, un cilvēki vilka no Viņa, atpazīšana un tā tālāk. Un jūrā sākās vētra, es domāju, ka desmit tūkstoši dēmonu tonakt nozvērējās Viņu noslīcināt, kad Viņš gulēja tur aizmidzis laivas pakaļgalā; viņi tika mētāti apkārt kā pudeles korķis kaut kur tajā spēcīgajā jūrā; Viņš bija Cilvēks, kad Viņš bija noguris, gulēja tur, aizmidzis, tā tas ir. Taču, tiklīdz Viņš piecēlās, uzlika kāju uz laivas malas, paskatījās augšup un teica: “Klusu, mierā,” tas bija kas vairāk nekā cilvēks, jā, tas bija Dievs cilvēkā.

42 Viņš bija cilvēks, kad Viņš mira pie krusta, saukdams pēc žēlastības, Viņš bija cilvēks; bet, kad Viņš norāva nāves, elles un kapa zīmogus un augšāmcēlās trešajā dienā, Viņš pierādīja, ka Viņš ir vairāk nekā cilvēks; tas bija Dievs cilvēkā. Nav brīnums, ka ikviens cilvēks, kas jebkad kaut ko ir sasniedzis, ticēja tam. Tam ticēja visi dzejnieki un pārējie, kas kaut ko ir sasnieguši. Tā tas ir. Viņš bija vairāk nekā cilvēks, Viņš bija Dievs.

43 Lūk, Dievs pats Savā Dēlā, uztaisīja ķermeni, kurā Viņš dzīvoja, mājoja, izmainīja Savu izcelsmi. Vienkārši aizdomājieties, Jehova guļ silītē, uz mēslu kaudzes kūtī, raudādams kā mazulis;

tās mazītiņās mazulīša rokas, mazais Jehova nonāk un apslēpj Sevi tādā veidolā. Paskatieties uz Jehovu, kas tur spēlējas kā pusaudzis zēns; paskatieties uz Jehovu, kas kaut ko taisa galdnieka darbnīcā; Jehova karājas pie krusta; tad, kad Viņš augšāmcēlās, Viņš pierādīja, ka Viņš ir Jehova. Tā tas ir. "Dievs Kristū, samierinādams pasauli ar Sevi." Viņš bija vairāk nekā kāds filozofs, Viņš bija vairāk nekā kāds pravietis. Viņš bija Imanuēls.

44 Un tā, šovakar mēs pievērsīsimies šai...šai tēmai no šejienes. Nu, mēs tikko izlasījām Rakstus. Un tēmai mēs paņemsim šo: *Un, kad viņu acis tika atvērtas, tie Viņu pazina.*

45 Un tā, mūsu aina sākas kādā skaistā brīdī jeb vidē, tas bija apmēram šajā gadalaikā. Tās bija Lieldienas. Un tās bija pirmās jaukās Lieldienas. Un Jēzus atgriezās no mirušajiem pavasarī, Lieldienu laikā, atkal būdams dzīvs starp cilvēkiem. Un daudzi, kuri Viņu mīlēja, to nezināja.

46 Un tieši tāpat ir arī šodien. Ir daudz cilvēku, kas Viņu mīl, bet patiesībā nespēj noticēt, ka Viņš ir ar mums šobrīd, šķiet, ka viņi...viņi vienkārši nespēj to aptvert.

47 Viņi, jā, daudzi no viņiem tajā dienā, kas bija staigājuši un runājuši ar Viņu, nespēja saprast, ka Viņš bija atgriezies no mirušajiem, lai gan viņiem bija liecinieki, viņi bija bijuši pie kapa un tā tālāk, un viņi zināja, ka Viņš ir cēlies no mirušajiem, bet viņi joprojām nespēja tam noticēt. Kāpēc? Interesanti, kāpēc. Redziet, tas ir diezgan neparasti. Saprotiet? Tur... Tas ir pārāk neparasti.

48 Un parasti Dievs ir neparastajās lietās. Tieši neparastās lietas padara Viņu par Dievu. Saprotat? Tas ir tas, kas padara Viņu par to, kas Viņš ir – tās lietas, ko Viņš dara, kas ir tik neparastas.

49 Lūk, tas bija neparasti, kad Jāzeps pirms piedzimšanas, kad viņš uzzināja, ka Marija, viņa skaistā mīļotā, ar kuru viņš bija saderināts lai apprecētos, viņš uzzināja, ka viņa ir mātes gaidās, nebūdama precējusies. Un viņa, bez šaubām, bija pateikusi viņam par eņģeļa Gabriēla apmeklējumu. Un Jāzeps bija taisns vīrs. Viņš bija labs cilvēks. Un viņš bija...viņš bija, viņš gribēja viņai ticēt. Es iztēlojos, ka viņš mīlēja viņu no visas sirds, skatīdamies uz šo jauno ebreju jaunavu un...un skatīdamies viņai acīs, un...un kad viņa pateica: "Jāzep, dārgais. Pie manis atnāca tas varenais eņģelis Gabriels, un viņš pateica, ka mani 'apēnos Svētais Gars'. Un tas svētais, kas manī piedzims, būs...no manis, tiks saukts par Dieva Dēlu."

50 Lūk, viņš gribēja tam ticēt. Taču nekas tāds vēl nekad nebija noticis, tāpēc tas bija pārāk neparasti. Un, lūk, tur bija taisns cilvēks, labs cilvēks, un Rakstos bija teikts, ka tas notiks tā, ka "jaunava taps grūta", bet viņš to nesaprata. Saprotat? Raksti, kuros bija teikts, ka Kristus piedzims šādā veidā, tomēr Jāzeps to nevarēja saprast, jo tas bija pārāk neparasti.

51 Lūk, tajās dienās viņiem nebija praviešu. Tas cilvēks bija... Viņiem nebija bijis praviešu jau simtiem gadu, un tāpēc Dievs uzrunāja viņu sapnī. Sapnis ir otršķirīgs veids. Pareizais ceļš vienmēr ir, pirmkārt, pie Vārda. Lūk, Dievam ir veids, kā pierādīt, vai Viņa Vārds ir pareizs vai nē. Vai arī ir kāds...

52 Vecajā Derībā Āronam uz viņa krūšu uzliktņa, šeit, bija divpadsmit akmeņi, dzimšanas akmeņi. Un tie bija piekārti pie tempļa staba. Ja kāds pravietis pravietoja vai kāds sapņotājs stāstīja sapni, tie tika atvesti pie šī, kā tas tiek saukts, kā to zina kalpotāji, urīma un tumīma. Un tā, tas...kad tas sapņotājs stāstīja savu sapni vai pravietis teica savu pravietojumu, bet uz tā neparādījās pārdabiska gaisma, lai veidotu urīmu un tumīmu, tad vienalga, cik reāls tas izklausījās, tas bija nepareizi. Urīmam un tumīmam bija jāapliecina, ka tas ir pareizi. Nu, tas...tagad Ārona priesterība ir jau pagātne, un arī senais urīms un tumīms.

53 Bet Dievam joprojām ir urīms un tumīms, un tas ir Vārds. Ja...ja kāds pravietis pravieto vai sapņotājs redz sapni, un ir pretrunā šim Vārdam, man ir vienalga, cik reāls tas izklausās, aizmirstiet to. Tas ir Dieva urīms un tumīms. Tieši tā. Un tam ir jādod atbilde, lai tā būtu patiesība. Un tas ir tas, ka Dievs izskaidro Savu Vārdu.

54 Un tā, Dievam tajā laikā tai zemē nebija praviešu, tāpēc Dievs runāja uz Jāzepu otršķirīgā veidā. Parādīdams, ka, ja nav nekā, caur ko to darīt zināmu, Dievs var darboties caur jebko, caur jebko, ko Viņš ir apsolījis. Saprotat? Viņš var darboties caur sapni. Ja nebija neviena pravieša, tad

Viņš varēja darboties caur sapni.

55 Tāpēc nav svarīgi, kādas ir mūsu mazās dāvanas, Dievs var uzrunāt mūs jebkurā veidā, kā Viņš vēlas, bet tam ir jābūt saskaņā ar Vārdu. Saprotat? Tam ir jābūt saskaņā ar Vārdu.

56 Un tā, mēs redzam, ka viņa sapnis bija saskaņā ar Vārdu, jo Jesaja teica: "Jaunava taps grūta." Un tas notika, viņa sapnis bija saskaņā ar Vārdu, un viņa bija tā, kas bija tapusi grūta. Un tad, kad Tā Kunga Gars, Tā Kunga eņģelis parādījās viņam tajā sapnī un sacīja: "Jāzep, Dāvida dēls, nebaidies ņemt Mariju sev par sievu, jo tas, kas viņā ir ieņemts, ir no Svētā Gara," nu, tad tas visu atrisināja.

57 Viņš bija taisns vīrs. Viņš gribēja tam ticēt. Viņš gribēja tam ticēt, bet tas viņam bija ļoti neparasti.

58 Un, ja cilvēks grib kaut kam ticēt, un...un patiesība atrodas viņam priekšā, Dievs kaut kādā veidā to apstiprinās, lai pierādītu, ka tā ir patiesība. Dievam ir pienākums to darīt, jo tieši tam Viņš viņu ir izglābis, tie ir tie, kas ir iepriekšnolemti dzīvībai.

59 Un tā, mēs redzam, ka šī neparastā lieta bija...bija tas, ko viņi nespēja saprast. Un šī augšāmcelšanās bija neparasta.

60 Viņi, un tomēr, ja viņi būtu to ievērojuši, tas bija Viņa apsolītais Vārds. Viņš bija viņiem pateicis, sacīja: "Cilvēka Dēls dodas uz Jeruzalemi, un Viņam būs daudz ciest no pagāniem, tiks nodots viņu rokās un tiks sists krustā, tiks apglabāts; un trešajā dienā augšāmcelsies." Saprotat? Viņš arī teica: "Kā Jona trīs dienas un trīs naktis gulēja vaļa vēderā, tā arī Cilvēka Dēlam trīs dienas un trīs naktis ir jābūt zemes sirdī." Dāvids, viens no viņu praviešiem, pravietoja, sacīja: "Es neatstāšu Viņa dvēseli ellē un arī neļaušu Savam Svētajam redzēt trūdēšanu." Saprotat? Un visi pravieši runāja par Viņu.

61 Un tomēr izskatījās, ka tiem mācekļiem, izskatījās, ka viņiem būtu...ka viņiem būtu vajadzējis to atpazīt un būtu vajadzējis to zināt. Taču, redziet, tas tika no viņiem aizturēts. Un viņiem apsolītais Vārds...un tomēr viņi neatpazina to. Saprotat? Tas tika piepildīts tieši tā, kā Viņš teica, ka tas notiks, kā bija teikts Vecajā Derībā, ka tas notiks. Tas piepildījās perfekti, un tomēr viņi nesaprata to.

62 Ievērojiet, kā viņi šeit dodas, divi no viņiem, Kleops un viņa draugs bija ceļā uz Emavu. Un tas bija svētdienas rīts. Tā ka viņi bija ceļā uz turieni, sarunājās. Viņi gāja pa ceļu, ļoti noskumuši. Ak, viņi bija patiešām nospiesti, tas šķita kā tāds plīvurs.

63 Un Dievs ļauj, lai šādas lietas notiek. Viņš dara to ar mērķi, vienkārši, lai tevi pārbaudītu. Un tā, atļaujiet man jums pateikt ļoti skaidri, lai jūs saprastu, ka: katram dēlam, kas nāk pie Dieva, ir jāsaņem bērna apmācība. Viņam ir jātiek pārbaudītam, katram dēlam. Ja tu nekad neesi ticis pārbaudīts, tu neesi dēls. Ja tu nespēj izturēt Dieva pārmācību, tad tu esi nelikumīgs, nevis Dieva bērns. Ja tu apgalvo, ka Dievs ir tavs Tēvs, bet saki: "Ak, es nevaru tam noticēt." Nu, tas vienkārši parāda, ka Dievs nav tavs Tēvs; saprotiet, tu...tu to pieņemtu. Lūk, ievērojiet, šī pārbaudīšana, Dievs pārbauda ikvienu Savu bērnu. Ikvienam, kas nāk pie Viņa, vispirms ir jātiek testētam, pārbaudītam, pierādītam.

64 Paskaties uz Viņu, kad Viņš bija šeit, uz zemes. Kādu dienu Viņš paskatījās apkārt, Viņam blakus bija lieli ļaužu pūļi. Ak, kad Viņš tikai sāka, Viņš bija ļoti mīlēts. Visas draudzes atvēra savas durvis. "Šis jaunais rabīns, nu, nav nekādu šaubu, ka mūsu vidū ir cēlies liels pravietis. Viņš dziedina mūsu slimniekus. Nu, Viņš nāk ar šiem dziedināšanas dievkalpojumiem. Viņš dara varenas lietas." Tas bija labi. Taču kādu dienu Viņam sekoja jau pārāk daudzi. Saprotat? Tā bija zīme, lai piesaistītu cilvēku uzmanību.

65 Lūk, pēc tās zīmes bija jāseko balsij. Tā bija Viņa mācība. Ievērojiet. Bet, kad atnāca tā balss, ak, tas bija citādāk. Ak! Viņi...viņi sita Viņu krustā, jo Viņš padarīja Sevi vienlīdzīgu ar Dievu. Kad Viņš dziedināja slimos un darīja brīnumus, un atpazina domas viņu sirdīs, tas bija brīnišķīgi. Bet, kad Viņš pateica: "Es un Mans Tēvs esam viens," ak vai, tas viņiem bija par daudz. Viņi nespēja to pieņemt. Saprotat? Viņi... Tas bija pārāk daudz.

66 “Viņš dara Sevi par Dievu, tāpēc Viņš...Viņš mēģina būt vienlīdzīgs ar Dievu.”

67 Nu, Viņš bija. Viņš bija Dieva Dēls. Un Viņš sacīja: “Jūs saucat tos, pie kuriem nāca Vārds, jūsu bauslība tā saka, ka: 'Vārds nāca pie praviešiem,' un jūs saucat viņus par 'dieviem'. Tādā gadījumā, ja jūs varējāt nosaukt pravieti par 'dievu', kā tad jūs varat nosodīt Mani, kad Es saku, ka esmu Dieva Dēls? Izpētiet Rakstus; tie ir tie, kas jums saka, kas Man būtu jādara. Ja Es nedaru saskaņā ar to, ko Vārds saka, kas Man ir jādara, tad neticiet Man. Bet, ja Es daru Mana Tēva darbus, kas ir Vārds, tad...tad ticiet tiem darbiem, ko Es daru.” Viņi vienalga nespēja to izdarīt.

68 Tā ka viendien Jēzus pateica... Tagad skatieties, Viņš neko nepaskaidroja, Viņš vienkārši to pateica, ievērojiet, Viņš teica: “Ja jūs neēdat Cilvēka Dēla miesu un nedzerat Viņa Asinis, jūsos nav dzīvības.”

69 Vai jūs varat iztēloties, ko domāja izsmacinātu intelektuāļu grupa, ārstu grupa, kas tur stāvēja, un rabīni, labi apmācīti un augsti izglītoti cilvēki, kad Viņš to pateica? Ak, es varu iztēloties, kā tas ārsts paskatījās turp, sacīja: “Vau!” Tie kalpotāji pieceļas, saka: “Hm-hm, hm-hm. Vai redzat? Te nu tas...tas parādīja, kas tas ir.”

70 Lūk, Viņš to vispār nepaskaidroja. Viņš to vispār nepaskaidroja. Viņam tas nebija jādara. Viņam nebija tas jāizskaidro.

71 “Nu,” viņi teica, “nu, Viņš taču grib, lai mēs... Viņš grib, lai mēs kļūstam par vampīriem. Dzeram cilvēka asinis? Un ēdam cilvēku miesu?”

72 Viņš vispār nepateica, kā tas tiks darīts. Viņš vienkārši pateica: “Ja jūs to nedarīsiet...!” Saprotat?

73 Un tad tas ārējais pūlis, tūkstoši, sacīja: “Hm-hm. Te nu Viņš ir. Redzat? Jā. Es jau zināju, ka pēc kāda laika tas izpaudīsies.” Saprotiet, viņi gaidīja, kad tas izpaudīsies, un Viņš parūpējās, lai tas patiešām izpaustos. Viņi jau no sākuma bija parazīti, tā ka viņi vairs negāja kopā ar Viņu.

74 Un tā, Viņš pagriezās. Kopā ar Viņu bija septiņdesmit. Tā ka Viņš sacīja tiem septiņdesmit: “Ko jūs teiksiet, kad redzēsiet Cilvēka Dēlu uzkāpjam debesīs, no kurienes Viņš ir nācis?” Lūk, Viņš to vispār nepaskaidroja.

75 Viņi paskatījās viens uz otru, sacīja: “Nu, Cilvēka Dēls kāpj augšup uz turieni, no kurienes Viņš atnāca? Nu, mēs zinām Viņa māti. Mēs zinām Viņa brāļus, Viņa māsas. Mēs redzējām to silīti, kurā Viņš tika likts, kad Viņš piedzima. Mēs esam redzējuši to šūpuli, kurā Viņš tika šūpots. Viņš ir no Nācaretes. Nāk no turienes augšā? Tie ir smagi vārdi.” Un *viņi* vairs negāja kopā ar Viņu. Saprotat?

76 Lūk, visu to laiku šie mācekļi bija tur. Un arī viņi nesaprata to, bet viņi ticēja tam. Viņi nevarēja to izskaidrot. Viņš vispār to nepaskaidroja. Bet, redziet, viņi bija iepriekšnolemti dzīvībai. Viņi nevarēja to izskaidrot, bet viņi tur palika. Un Viņš pagriezās un teica: “Es esmu izraudzījies divpadsmit no jums, viens ir velns.” Viņš teica: “Vai arī jūs vēlaties aiziet?”

77 Un tieši tad Pēteris izrunāja šos neaizmirstamos vārdus: “Kungs, mēs esam pārliecināti, ka Tev vienīgajam ir dzīvības Vārds. Kur gan mums iet?” Tas bija tas, saprotiet. Saprotat?

78 Viņš neizskaidroja to. Viņš pateica to šādi, lai viņi to noraidītu. Saprotat? Ticība neuzdod jautājumus, tā nespriež. Tā pēta Rakstus par to. Ja viņi būtu izpētījuši Rakstus, tad tur būtu pierādīts, kas Viņš bija. Bet Viņš šādi no viņiem atkratījās, pateikdams tās lietas un vispār nepaskaidrodams to.

79 Un pat tur, tajos pagalmos, kad viņi uzlika Viņam uz sejas to lupatu, un kāds sita Viņam un ieblieza Viņam. Sacīja: “Ja...ja Tu esi pravietis, tad pasaki mums to, kas Tevi tagad sita, un...un mēs Tev ticēsim.” Tā pati lieta, tas pats vecais velns, kas...kas visu laiku bija tur, visu laiku blakus, kad Viņš tika kārdināts, kad Viņš tikai sāka Savu kalpošanu. Teica: “Ja Tu esi Dieva Dēls, tad pavēli šiem akmeņiem, lai tie pārvēršas par maizi.” Tas pats, kas bija tur tajos priesteros un rabīnos, kas teica: “Ja Tu esi Kristus, nāc lejā no krusta un pierādi to mums.” Saprotat? Viņš būtu varējis to izdarīt. Viņš zināja, kas Viņam sita, bet Viņš neviena priekšā neākstās.

80 Viņš bija Vārds, un Viņš joprojām ir Vārds. Viņš vienmēr bija Vārds, un Viņš paliek Vārds. Un izskatījās, ka viņi būtu varējuši to ieraudzīt, bet viņi neredzēja.

81 Viņi bija...ievērojiet, ceļā uz turieni viņi bija... Tas... Tie, kas sēž šeit, es gribu, lai jūs ļoti uzmanīgi ieklausāties. Viņi runāja par Viņu, kad Viņš kļuva redzams viņiem.

82 Lūk, tieši šādi Viņš atnāk – kad jūs runājat par Viņu. Šodien problēma ir tā, ka mēs runājam par tik daudzām citām lietām, izņemot Viņu. Mēs vienmēr runājam par to, kas mums ir jādara, un par kaut kādu biznesu vai par to, ka mums ir jāmazgā drēbes, vai par to, ka mums vajadzētu lietot tāda veida mazgāšanas līdzekli. Kaut arī jums vajadzētu slavēt un godināt Viņu. "Kur ir mūsu manta, tur ir arī mūsu sirds."

83 Viņiem būtu vajadzējis Viņu atpazīt, bet viņi neatpazina. Un tāpat tas ir šodien. Un tomēr tā pateica Raksti. Saprotat?

84 Viņš...Viņš atklāja viņiem Rakstu apsolījumus, kas attiecās uz Viņu tam periodam. Atcerieties, Viņš sāka no paša sākuma. Viņš sacīja: "Ak, jūs nesaprašas un sirdī kūtrie." Viņš izskaidroja viņiem Rakstus. Un pēc tam, kad viņiem bija sludināti Raksti, viņi joprojām Viņu neatpazina. Ja tāda nav mūsdienu sanāksme, tad es nezinu. Viņi, viņiem tika izskaidroti Raksti, un viņi joprojām to nesaprata. Viņi staigāja turpat līdzās, apgalvoja, ka ir Viņa mācekļi. Un tomēr viņi vispār neatpazina Viņu arī pēc tam, kad Viņš jau bija izskaidrojis Viņiem Rakstus tam periodam, kurus Dievs bija iedalījis.

85 Viņš sacīja: "Vai tad jūs nezināt, ka Kristum bija tas viss jāizcieš un jāieiet Savā godībā, un atkal jāuzceļas? Viņš... Viņiem būtu bijis tas jāzina. Sacīja: "Vai tad jūs nezināt, ka visi pravieši runāja par Kristu?" Un Viņš sāka no turienes un izskaidroja viņiem to visu, un to visu viņiem izklāstīja. Bet viņi joprojām to neatpazina pēc tam, kad Raksti bija izklāstīti tik perfekti, cik vien tas ir iespējams. Un viņi staigāja Viņam līdzās, uzskatīdami, ka ir Viņa mācekļi. "Ak, vai, vai tas tiešām tā ir? Un šādi?" Un tomēr Viņš bija tie piepildītie Raksti, stāvēja tur, un tomēr viņi nevarēja to saprast. Saprotat?

86 Nu, tas ļoti labi attēlo to laiku, kurā dzīvojam mēs. Es nesaku to ļauni. Es saku to patiesības dēļ. Pilnīgi pareizi.

87 Viņi joprojām neatpazina Viņu, lai gan Viņa apsolījumi, ko Viņš bija devis, bija piepildījušies. Un Viņš darīja viņiem zināmu un stāvēja turpat Personīgi, bet viņi joprojām neatpazina to.

88 Paskatieties uz to pārmetumu viņiem par to, ka viņi neatpazina piepildītos Rakstus.

89 Lūk, kaut arī viņiem būtu bijis jāatpazīst. Tie bija mācekļi. Tie bija cilvēki, kas bija nesuši lielu upuri. Tie bija cilvēki, kas mīlēja Viņu. Tie bija cilvēki, kurus Viņš bija apmācījis. Un tomēr pēc tam, kad Viņš bija pateicis viņiem šīs lietas, būdams kopā ar viņiem, un stāstīdams, ka tas notiks, un te nu tas notika, bet viņi vēl aizvien stāvēja Viņam turpat blakus pēc Viņa augšāmcelšanās un Viņu neatpazina.

90 Jūs teiksiet: "Vai kaut kas tāds varētu notikt ar mums?" Varētu būt iespējams, ka tas varētu notikt ar mums. Tā tas ir. Tas pavisam noteikti varētu notikt. Pēc tam, kad Viņš apsolīja Savā Vārdā, ko Viņš grasījās darīt, un mēs redzam, ka tas notiek tieši tā, kā Viņš pateica, bet mēs joprojām neievērojam to. Tieši to bija izdarījuši viņi.

91 Un tā, Viņš atnāca, pateica viņiem, ka Viņš tiks sists krustā un trešajā dienā augšāmcelts, un tad Viņš sāka stāstīt viņiem par to visu.

92 Bet viņi bija noskumuši, sacīja: "Zini, daži no tiem puišiem aizgāja pie tā kapa, un dažas no sievietēm. Viņi teica, ka Viņš augšāmcelsies no mirušajiem. Visas šīs baumas te riņķo apkārt." Un sacīja: "Vai Tu esi te svešinieks? Vai Tu nezini, kas ir noticis?"

93 Viņš sacīja: "Kas tad?" It kā Viņš par to neko nezinātu. Saprotiet, Viņš pateica to, lai vienkārši novērstu viņu uzmanību. Un Viņš izdarīja to ar mērķi, lai vienkārši pārbaudītu.

94 Un vai tad jūs nezināt, ka Viņš nemaina Savu dabu? Viņš dara to pašu, vienkārši, lai...lai tevi

pārbaudītu, lai paskatītos, ko tu darīsi. Viņš izdarīs kaut ko kaut kādā veidā, tas tiks nomests tavā priekšā tikai tādēļ, lai paskatītos, ko tu...ko tu teiksi par to, tavu attieksmi, kādu izvēli tu izdarīsi, ko tu par to domā. Viņš dara to tīši un dara to joprojām, jo tāda ir Viņa nemainīgā daba. Viņš darīja to jau senajos laikos.

95 Atcerieties Eliju. Viņš pat lika kādam kareivim viņam iesist. Viņš sacīja: "Es stāvēju sardzē pie...Ahabam, un es ļāvu aizbēgt tam gūsteknim." Viņš tā neizdarīja, bet viņš rīkojās šādā veidā, lai ļautu Ahabam pašam izteikt spriedumu par sevi.

96 Tāpat Viņš rīkojās arī Noasa dienās, un Viņš...Viņš nevar izmainīt Savu metodi. Un Dievs nonāk noteiktā veidā. Bet vienmēr...

97 Jūs teiksiet: "Nu, kā gan es zinātu, kas bija pareizi vai nepareizi?" Tie ir apsolītie Raksti tai stundai. Tie ir tie Raksti, kas ir apsolīti.

98 Ja viņi būtu izlīduši no savām tradīcijām un aizietu prom no tām tradīcijām, kurās viņi atradās, un lasītu Rakstus, kā Viņš pateica viņiem darīt! "Pētiet Rakstus, jo jūs domājat, ka tajos jums ir mūžīgā dzīvība, bet tieši tie ir tie, kas liecina par Mani. Tie saka jums, kas Es esmu."

99 Bet viņi sacīja: "Nu, lūk, rabīns teica mums *to* un *šito*. Mēs, mēs ticam tam, ko saka draudze." Saprotat?

100 Ne jau tas, ko saka draudze. Tas ir tas, ko pateica Dievs. Tas, ko pateica Dievs, nevis tas, ko saka konfesija vai tas... Ticiet Dievam. Lūk, un tieši tajā viņi cieta neveiksmi, jo viņi bija tik ļoti tradicionalizējušies, ka viņi nespēja to atpazīt.

101 Un tā, mēs redzam, ka tad Viņš pateica...Viņš norāja viņus, skatieties: "Nesaprašas un sirdī kūtrie, lai saprastu visas Bībeliskās zīmes un pārējo, kam vajadzētu notikt šajā periodā. Nesaprašas, sirdī kūtrie, lai saprastu visu, ko pravieši ir pateikuši, kam būtu jāpiepildās šajā laikā, visas šīs zīmes, ko jūs redzat. Bībele saka, ka šīm zīmēm bija jānotiek šajā laikā, un jūs redzat, kā tas notiek, bet tad vēl esat tik nesaprātīgi, ka tam neticat?" Un Viņš runāja uz viņiem tieši, un tomēr viņi neatpazina to. Tas tik ir aklums!

102 Vai tā varētu būt ar mums? Varbūt varētu, ja mēs neiedziļināmies Rakstos, lai noskaidrotu, kādā stundā mēs dzīvojam, saprotiet, kādā stundā, kas, kā... Varbūt ir vēlāks, nekā mēs domājam.

103 Tomēr viņi apgalvoja, ka ir Viņa mācekļi. Viņi apgalvoja, ka viņi ir ticējuši katram vārdam, ko Viņš bija...Viņš bija pateicis. Ka viņi ticēja visai Bībelei. Un te nu bija...te nu stāvēja Mesija, tās Bībeles Dievs, apliecināts, apliecinādams tieši to rakstīto Vārdu. Un viņi it kā ticēja tam Vārdam. Un Viņš atsaucās uz notikušo un sacīja viņiem, ka: "Vai jūs atceraties, kas tika teikts par to; un kas bija teikts par to; un kā Jēzum bija jādara tas; un kā Kristum bija jādara tas; un kā notika visas tās lietas?" Un tomēr viņi nesaprata to. Viņi nezināja... Kas tas bija? Viņi zināja Vārdu, kas attiecās uz burtu, bet viņi nesaprata Vārdu, kad tas tika izskaidrots burtiski.

104 Tieši tā tas ir šodien. Katram cilvēkam ir viņa paša skaidrojums. Kaut arī Dievs to visu nosoda. Dievs izskaidro to pats. Ja Dievs pateica, ka Viņš kaut ko izdarīs, tad, kad Viņš to izdara, tas ir tas izskaidrojums. Dievs izskaidro Savu Vārdu.

Tur nu Viņš bija, stāvēja tur, Viņa paša skaidrotājs.

105 Aleluja! Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Viņš izskaidro Pats. Viņam nav vajadzīgs neviens seminārs vai kādi kalpotāji, es, jūs vai kāds cits, lai Viņu izskaidrotu. Viņš apsolīja to, un tad Viņš uzrodas un izdara to. Tas atrisina to. Tas izskaidro pats sevi.

106 Tā nu Viņš tur stāvēja, tas lielais, varenais Uzvarētājs, kas uzvarēja katru kaiti, katru slimību, nāvi, elli, kapu, un atkal augšāmcēlās, kam viņi visu laiku bija ticējuši. Un tur nu Viņš stāvēja, bet viņi nespēja tam noticēt. Un Viņš nemitīgi atsaucās uz Sevi, Viņš sacīja viņiem. "Un, sākot ar Mozu un praviešiem, Viņš izskaidroja viņiem visu, kas bija rakstīts saistībā ar Viņu," bet viņi joprojām to nesaprata. Vienkārši šķita, ka viņi vienkārši nespēja to saprast. Tas arī viss.

107 Tas pats ir šobrīd. Kas par lietu šodien, kāds ir tā iemesls? Mēs esam pārāk aizņemti ar mūsu ticības mācību mācīšanos. Mēs esam pārāk aizņemti ar mūsu...mūsu konfesionālajām programmām.

Mēs esam pārāk aizņemti ar zupas vakariņām un loterijām draudzē. Mēs esam pārāk aizņemti ar sieviešu labdarības biedrību. Mēs esam pārāk aizņemti ar mūsu televīzijas programmām un visām pārējām muļķībām. Mēs esam pārāk aizņemti, lai izpētītu Rakstus un noskaidrotu, vai tie ir pareizi vai nē.

108 Ja jūs aizietu uz restorānu un pasūtītu zupas bļodu, un tajā būtu zirneklis, jūs iesūdzētu to restorānu tiesā. Jūs neparko neēstu to, ja tur būtu zirneklis, jo jūs baidāties, ka tas varētu nonāvēt šo ķermenīti.

109 Bet tajā dvēselē tu iebāzīsi jebko, vienkārši jebko, jebkādu ticības mācību, un tu pat neiedziļināsies tajā, lai noskaidrotu, vai tas ir pareizi vai nepareizi. "Ir ceļš, kas cilvēkam šķiet pareizs." Izpētiet Rakstus. Un tā dvēsele ir mūžīga, ziniet. Tāpēc nevajag... Vienkārši skatieties, ko jūs tur ieliekat, ziniet, tās ticības mācības un visas tās lietas. Mums tas ir kļuvis kā kaut kāda loža – vienkārši pievienojies ložai, un viss ir nokārtots. Un tieši tā šodien domā cilvēki. Lūk, kāds ir tas iemesls: viņiem nav laika, lai izpētītu, pārdomātu, pameklētu un pacenstos noskaidrot, vai tas ir pareizi vai nē.

110 Ļaujiet pašam Kristum to izskaidrot. Un, ja tas, ko Viņš ir pateicis, īstenojas, tad tā ir patiesība. Paskatieties un noskaidrojiet, vai tas ir šai dienai.

111 Kā es pieminēju vakar vakarā, Mozus nevarēja atnākt ar Noasa vēstījumu. Tāpat arī Jēzus nevarēja atnākt ar...ar Mozus vēstījumu. Saprotat? Tas bija šādi, tas bija iedalīts katram laikam.

112 Lūk, mēs nevarējām atnākt ar Lutera vēstījumu, ne arī ar Veslija, ne arī ar pentakostu vēstījumu. Mēs atrodamies daudz tālāk par to.

113 Jūs teiksiet: "Ak, tas ir kaut kas, ko tu..." Nu, arī katoļu baznīca domāja, ka tas bija Lutera izdomājums. Tāpat arī Veslijs domāja, ka viņi... Luterāņi domāja, ka Veslijs pats to izdomāja. Tāpat arī Veslija sekotāji domāja, ka pentakosti paši to izdomāja.

114 Bet, lūk, kas par lietu – ieskatieties Rakstos. Tie identificē katru periodu. Un, ja tās lietas, ko Viņš dara tagad, neidentificē Viņu, Dieva apsolījumus, tad neaiztieciet to. Bet, ja Viņš saka, ka tās lietas notiks, un tas notiek, tad ticiet, ka tas nav cilvēks. Tur runā Dievs, Pats skaidrodams Savu Vārdu.

115 "Nesaprašas un sirdī kūtrie ticēt visam, ko pravieši ir teikuši par Kristu." Tomēr Viņa mācekļi nespēja noticēt rakstītajam Vārdam, jo viņi bija tik aizņemti, ak, nu, viņi bija noskumuši par to.

116 Kaut arī šodien viņi apgalvo, ka tic, ka Viņš augšāmcēlās trešajā dienā. Mēs runājam par to: "Ak, mēs ticam, ka Viņš augšāmcēlās trešajā dienā un ka Viņš ir mūžīgi dzīvs." Bet lai tikai Viņš izdara kaut ko tieši tā, kā Viņš apsolīja izdarīt, un paskatieties, ko viņi saka: "Nu, tie ir vai nu sektanti vai mentālā telepātija, vai arī tā ir kaut kāda zīlēšana. Vai..." Tieši tā, kā viņi darīja toreiz. Redziet, tas ir tas pats gars. Lūk, atcerieties, velns paņem savu cilvēku, bet ne savu garu – tas gars bija uz tiem cilvēkiem toreiz, reliģiskajiem skolotājiem.

117 Atcerieties, ka neviens nevarēja norādīt uz kaut ko nepareizu to farizeju dzīvē. Viņiem bija jādzīvo pareizi. Ja viņi to nedarītu, viņus būtu nomētājuši ar akmeņiem. Viņi bija labi, labi cilvēki, augsti izglītoti skolotāji, zinātāji. Bet Jēzus sacīja: "Jūs esat čūsku bars. Jūs darāt sava tēva darbus." Kāpēc? Kā Dieva vīrs vispār varēja šādi izskaidrot to šāda veida cilvēkiem? Kā Viņš vispār varēja kaut ko tādu pateikt? Tāpēc ka viņi atteicās redzēt apliecināto Vārdu, kas bija izpausts.

118 Un tā, šodien mēs esam nonākuši...daudzas reizes mēs esam teikuši, luterāņi sacīja: "Kad tu tici Kungam Jēzum Kristum, tev tas ir. Tas arī viss." Nācarieši un svētuma piligrimi, un brīvie metodisti teica: "Nē, tev ir skaļi jāgavilē, lai to iegūtu." Pentakosti saka: "Tev ir jārunā mēlēs, lai to iegūtu." Tas viss ir nepareizi.

119 Es esmu redzējis burvjus, kas runā mēlēs, un raganas. Es redzēju, kā viņi lēkā un gavilē, un esmu redzējis, kā muhamedāņi bāž šķēpeles zem nagiem un kliedz skaļāk nekā jebkurš pentakosts, ko es savā dzīvē esmu dzirdējis.

120 Kaut arī ticēt ir pareizi, runāt mēlēs ir pareizi un gavilēt ir pareizi, un priecāties. Un tomēr tas vēl nav tas.

121 Tie farizeji, daži no viņiem sacīja: "Nu, Gara augļi, lūk, kas tas ir." Tiem farizejiem bija vairāk Gara augļu, tā, ko mēs saucam par Gara augļiem, nekā viņi varēja...nekā mēs jebkad varētu nest.

122 Kurš, jūs teiktu... Ja es tagad gribētu Viņu iztiesāt, teiksim... Piemēram, viendien kāds jauns puisis ierodas šeit pilsētā un sauc sevi par pravieti? Nu, vienkārši uz brītiņu iztiesāsim Viņu. Un tagad es runāšu jūsu priekšā, ļautiņi, pret Viņu; lai Dievs man piedod, ka es kaut ko tādu saku, bet vienkārši, lai izteiktu domu. Un es teikšu: "Šis jaunais puisis, Viņš te ir uzradies. Viņš sauc Sevi par pravieti. Viņš nāk no Galilejas. Viņš veic daudz dziedināšanu un citas lietas, bet tas neko nenozīmē. Paskatieties šurp, mums ir Betezdas dīķis. Tur guļ invalīdi; kad atnāk tas eņģelis un sakustina ūdeni, jebkurš var tur iekāpt. Kāpēc gan Dievam vajadzētu kaut ko vairāk par to?" Redziet, viņi nespēja atpazīt tā laika Vārdu. Tas apsolījums bija gatavs piepildīties.

123 Un tā, viņi saka: "Mēs Viņu tiesāsim pēc Gara augļiem. Tātad, paskatīsimies, kurš bija tas, kas stāvēja līdzās? Kurš bija tas, kad tu kā jauns cilvēks klīdi visur apkārt, kurš veltīja visu savu laiku, lai pētītu Jehovas Vārdu? Tavs vecais dievbijīgais priesteris. Kurš bija tas, kad tētis un mamma jau grasījās šķirties, bet viņš atkal saveda viņus kopā, un viņi ieskāva viens otru savos apkampienos? Tavs vecais dievbijīgais priesteris. Pareizi. Kurš bija tas, kad tava tēva raža aizgāja bojā un viņam vispār nebija naudas, jums nebija ko ēst; kurš bija tas, kas izrakstīja viņam čeku un iedeva viņam naudu jeb palīdzēja viņam tikt tam pāri? Tas vecais dievbijīgais priesteris. Kurš bija tas, kas stāvēja blakus tavai mātei un tētim, kad tu piedzimi, kad tu tikko ieradies šajā pasaulē? Tas vecais dievbijīgais priesteris. Kurš bija tas, kas paņēma tevi rokās un apgraizīja tevi astotajā dienā, un veltīja tevi, tavu dzīvi, Dievam? Vecais dievbijīgais priesteris.

124 "Un vēl, paskaties, šeit mūsu pilsētā ir uzņēmēji. Jehova pieprasa jēru. Šie uzņēmēji ir tirgotāji. Viņi pārdod, nodarbojas ar tirdzniecību, tāpēc viņiem nav...viņiem nav, viņi neaudzē jērus. Tāpēc priesteris izdomāja veidu, lai viņi varētu attīrīt savu dvēseli saskaņā ar Dieva Vārdu, un tur pagalmos viņi uzcēla nelielus krātiņus. Un viņi nozīmēja cilvēku, kurš šeit pārdeva jērus, un deva iespēju tiem cilvēkiem, kuri grib pienest grēka upuri par savu dvēseli, izpildīt Jehovas prasību, kad viņi nāk un nopērk šo jēru."

125 "Un ko tad izdarīja tas Puisis, kad Viņš tur ieradās? Viņš apgāza naudas galdus un patrieca viņus no turienes, cenšoties neļaut cilvēkam savest kārtībā savu dvēseli Dieva priekšā. Un ko Viņš teica par to jūsu veco dievbijīgo priesteri? 'Viņi ir čūsku dzimums un no velna.'" Jūs runājat par Gara augļiem? Viņiem to bija daudz vairāk nekā Viņam.

126 Bet kas tad ir tas ticīgā pierādījums? Tas, ka viņš ticēs apliecinātajam konkrētās stundas Vārdam. Tā tas ir bijis vienmēr. Cilvēki sagroza to visvisādās tradīcijās un reliģijās, un konfesijās, un izglītībās, un tā tālāk. Bet Dievs atnāk ar Savu Vārdu un apstiprina to konkrētajam laikam. Tas ir tas pierādījums.

127 Paskatieties uz Viņu un ieraugiet. Viņš teica: "Ja es nedaru Mana Tēva darbus, neticiet Man. Izpētiet Rakstus, jūs domājat, ka tajos jums ir mūžīgā dzīvība; tie liecina, kas Es esmu. Ja Es nedaru to, ko saskaņā Rakstiem Man būtu jādara, tad neticiet man." Redzat? Un joprojām viņi neatpazina to, kaut arī bija staigājuši kopā ar Viņu un Viņš atkal identificēja Sevi šeit pēc augšāmcelšanās, un rādīja caur Rakstiem, ka tas bija Viņš.

128 Joprojām šodien, ziniet, pēc tam, kad Jēzus ir augšāmcēlies no mirušajiem un ir parādījies cilvēkiem pēdējās dienās.

129 Kad pirms daudziem gadiem, kad pentakostu grupa tikai sākās, viņi sacīja: "Nekā tāda vispār nav." Pentakosti ir visstraujāk augošā draudze pasaulē. Tas ir tas vēstījums, kas viņiem ir bijis nu jau piecdesmit gadus. Tie sacīja: "To nevar izdarīt," bet tas vienalga tika izdarīts. Tie sacīja: "Nav nekā tāda kā Svētais Gars." Cilvēki virzījās uz priekšu un vienalga to saņēma. Dievs apsolīja, ka Viņš izlies Savu Garu. Kā gan jūs to apturēsiet, ja Viņš apsolīja, ka Viņš to izdarīs? Viņi sacīja:

“Neviens tam neticēs,” bet cilvēki tam noticēja.

130 “Dievs var no šiem akmeņiem radīt Ābrahamam bērnus, kuri ticēs Viņa Vārdam.”

131 Viņi turpināja virzīties uz priekšu. Viņi kļuva par varenāko draudzi valstī. “Mūsu svētdienas viesī”, katoļu “Viesī” nesen bija uzrakstīts, ka “pentakostu draudze ir visstraujāk augošā draudze no visām organizācijām”. Sacīja, ka pagājušajā gadā viņu baznīca “bija lieciniece vienam miljonam jaunpievērsto, bet pentakostiem pagājušajā gadā bija viens miljons un piecsimt tūkstoši”. Tas neiekļauj manējās, Roberta un citas līdzīgas sanāksmes. Saprotat? Tās ir tikai tās, kas ir ievesti kā līdzdalībnieki. Daži no viņiem, viņi nezina, uz kurieni viņi iet, tajās evaņģelizācijas sanāksmēs. Bet, kā liecina katoļu baznīca, viņi piereģistrēja vienu miljonu piecsimt tūkstošus jaunpievērsto vienā gadā. Saprotat?

132 Viņi sacīja, ka tas nav iespējams, bet šobrīd prezbiteriāņi, metodisti un baptisti meklē to. Bet pentakosti ir tik akli, ka neredz šo stundu. Vai tad jūs nezināt? Tajā septītajā sardzē, kad tās guļošās jaunavas sacīja: “Atnāciet, iedodiet mums no jūsu eļļas.” Un kad viņš...viņas sacīja: “Mums pietiek tikai mums pašām.” Un, kamēr viņas mēģināja to nopirkt, atnāca Līgavainis, un viņas iegāja. Te nu mēs esam. Saprotat?

133 “Un nesaprašas (Vai Viņš varētu pateikt to atkal?), sirdī kūtrie, lai ticētu visam, ko Raksti saka par šo dienu; lai ticētu, ka šis Lāodikejas draudzes periods, ka Viņš ir izlikts draudzes ārpusē, tāpēc ka 'mēs esam bagāti, mums nekā netrūkst.'”

134 “Nu, mēs esam viena no bagātākajām organizācijām pasaulē, pentakostu kustība.” Ak vai! Reiz mēs bijām šaurā ieliņā, bet, brāli, šodien viņa atrodas galvenajā ielā, labākās baznīcas un labākie semināri. Un tagad mēs ceļam vienu, kas izmaksā piecdesmit miljonus dolāru, tieši šeit, saprotiet, un visvisādas varenas lietas. Bagāti!

135 Bet tieši tad jūs aizmirstat to apsolījumu. Jūs virzāties tradīcijas virzienā. Un tas ir iemesls, kāpēc tad, kad Viņš nāk, lai Sevi apliecinātu, cilvēki ir tik auksti un nejūtīgi ar savu izglītību un filozofiju, un visu pārējo. Viņi ir pārveidojuši Dieva baušļus par tradīciju. Tu piecelies un runā uz viņiem, bet viņi vienkārši...viņi vispār neiet; tas atgriežas. Lūk, ja tas atnāktu tā ļoti nospodrināts, ja kāds liels bīskaps vai vēl kāds tāds atnestu kaut ko tādu, nu, viņi...viņi to pieņemtu. Bet, saprotiet, tas nekad nav nācis tādā veidā. Ja kāda organizācija būtu atbalstījusi to, tas būtu jauki, taču Viņš nekad tā nedarīja. Viņš nekad tā nedarīja.

136 Ja Viņš būtu atnācis kopā ar Kajafu, un Kajafa būtu teicis: “Nu, es esmu Mesija. Es esmu tas, kam tagad ir jānāk.” Saprotiet, viņi sacītu: “Ak, lielais svētais tēv, tu esi Mesija.” Bet, saprotiet, tas neapliecina Mesiju. Viņa...viņa reliģiskās kārtības nepadara viņu par Mesiju.

Viņš bija tā zīme, kas saskaņā ar Bībeli padarīja Viņu par Mesiju.

137 Tieši tāpat atkal ir arī šodien. Nevis mūsu konfesijas, nevis mūsu ticības mācības, bet tas, kas ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Un tā, ievērojiet.

138 Tas pats ir tagad, mēs paši kļūstam tādi paši, mēs joprojām ticam ticības mācībām, konfesijām un pasaulīgajai izglītībai, un tā tālāk. Nu, ziniet, daudzās mūsu draudzēs sāk pieņemt tādu ideju, ka, pirms misionārs var doties darba laukā, viņiem ir jāveic psihisks tests pie psihiatra, lai redzētu, vai viņa intelektuālās attīstības koeficients ir pietiekami augsts, lai būtu misionārs. Nu, tas ir pretrunā ar Rakstiem.

139 Bībele saka, ka Pēteris bija nezinošs un neizglītots vīrs. Viņš pat nevarēja pats parakstīties. Bet Dievam labpatika iedot viņam Valstības atslēgas, jo viņš ieraudzīja Mesiju un atpazina Viņa pierādījumu, un nokrita pie Viņa kājām, un atzina Viņu par Mesiju. Viņš ticēja Vārdam. “Un tu esi Pēteris. Es saku tev: tu esi Pēteris, un uz šīs klints Es uzcelšu savu draudzi.” Nevis uz Pētera, nevis uz Jēzus, bet uz viņa garīgās atklāsmes par to, kas Viņš ir.

140 To pašu Viņš izdarīja Ābelam. “Ticībā Ābels Dievam pienesa labāku upuri nekā Kains.” Tie abi puiši upurēja. Tie abi puiši lūdzās. Tie abi puiši uzcēla altāri. Tie abi puiši pielūdza to pašu Dievu. Saprotat? Viens tika pieņemts, otrs tika noraidīts. Jo caur atklāsmi Ābels saprata, ka tie nebija augļi vai āboli, kas izveda mūs no Ēdenes dārza. Tās bija asinis. Un viņš upurēja asinis, un

Dievs pieņēma to.

141 Un paskaties uz...paskatieties uz Moābu, to lielo organizāciju. Tas pats Dievs! Un ieradās Bileāms, bīskaps, uzcēla septiņus altārus tieši tāpat, kā tas bija tur lejā Israēlam. Uzlika septiņus šķīstus upurus, teļus, un septiņus aunus, kas stāstīja par Kristus atnākšanu. Fundamentāli viņi abi darīja pareizi. Bet paskatieties uz šo atkritēju grupu, kas tur slīdēja pa straumi, viņi pat neļāva iziet cauri tai zemei. Viņa mācītājs baidījās, ka viņiem tur sāksies kaut kāda atmoda, tāpēc viņi neļāva viņiem iziet cauri. Turklāt viņi bija ceļā uz apsolīto zemi, un viņš neļāva savam brālim Israēlam iziet cauri. Pareizi. Viņš...

142 Tas, ko Bileāmam neizdevās ieraudzīt, bija tā satriektā klints un tā vara čūska, ķēniņa sauciens nometnē. Viņi nespēja ieraudzīt to Dieva apliecinājumu starp viņiem. Pravieši bija gan vieniem, gan otriem; tur augšā bija Bileāms, un šeit lejā bija Mozus. Bet Mozus bija apliecināts ar Vārdu. Lūk, kur ir tā atšķirība. Tie abi bija lieli sludinātāji, bet šis vīrs tika identificēts ar Vārdu. Viņš nebija varens, vērtējot pēc tautas, kāds bija tas. Bet viņš bija apliecināts ar Vārdu, un viņam bija pierādījums par to. Āmen.

143 Tā ir tā īstenā ticīgā komanda: Kristus ar mums, Kristus mūsos. "Vēl nedaudz, un pasaule Mani vairs neredzēs; bet jūs Mani redzēsiet, jo Es būšu ar jums, pat jūsos, līdz pat pasaules galam." Ievērojiet.

144 Un tā, atcerieties, ātri. Viņiem neizdevās ieraudzīt to. Nē, viņi nesaprata to, kā tas varēja būt. Bet tas apsolītais Vārds bija viņu periodam. Viņš bija tas piepildītais apsolījums, un tomēr viņiem neizdevās to ieraudzīt, drošu īstena pravieša zīmi. Ievērojiet, ko Viņš izdarīja. Bet viņi... Lūk, ievērojiet, viņi devās... Ātri...

145 Viņš sacīja: "Tu, būdams svešinieks...un nezini to Jēzu no Nācaretes, pravieti, kas bija varens darbos Dieva un cilvēku priekšā? Mēs ticam un zinām, ka Viņš bija pravietis." Pavērojiet Viņu, tiklīdz viņi identificēja Viņu...

146 Viņš turpināja jautāt: "Kas..." par tām lietām, kas notika, "kas...kas ir noticis?"

147 Tas sacīja: "Jēzus no Nācaretes, pravietis, varens Dieva un cilvēku priekšā. Un mēs ticējām, ka Viņš būs Tas, kurš atnesīs Izraēlai atbrīvošanu."

148 Un tiklīdz viņi apliecināja Viņu kā pravieti, paskatieties, Viņš uzreiz vērsās pie Vārda. Tā ir īstena patiesa pravieša pazīme. Īstens pravietis vienmēr vēršas pie Vārda, jo Tā Kunga Vārds nāk pie pravieša. Saprotat? Un viņš vēršas pie... Un paskatieties, ko Viņš izdarīja. Viņi pateica Viņam, ka viņi ticēja, ka Viņš ir pravietis. Lūk, pravietim pienākas, ir jāidentificē sevi ar Vārdu, āmen, jo Vārds vienmēr nāk pie pravieša.

149 Šeit sēž vecais doktors Deiviss, skatieties; tas ir, es nezinu, vai viņš ir šeit vai nav. Man šķiet, ka viņš ir kaut kur šeit Floridā, tā man teica. Doktor Deiviss, ja tu esi šeit; viņš bija tas, kurš ordinēja mani baptistu misionāru draudzē. Mēs mēdzām strīdēties par Rakstiem. Un viņš teica, ka: "Jānis Kristītājs kristīja vispirms Jēzu... Tas ir, ka Jēzus vispirms kristīja Jāni, jo Jānis vēl nebija kristīts. Un viņš sludināja kristību, un neviens nebija cienīgs viņu kristīt, tāpēc Jēzus kristīja Jāni," teica, "kad viņš atļāva Viņam." Nu, es to nekādi nevarēju saprast, kā Viņš to izdarīja. Es nevarēju likt šiem Rakstiem...

150 Kādu dienu, kad mēs bijām vieni un tur bija klātesošs Tā Kunga Eņģelis, Viņš man to atklāja.

151 Redziet, lūk, skatieties. Jēzus bija Vārds, Jānis bija pravietis. Tur stāv divi no lielākajiem uz zemes: Dievs un Viņa pravietis. Un Vārds bija Dievs. Un Vārdam vienmēr pienākas nākt pie pravieša. Un Jānis bija pravietis. Un te Vārds ienāk turpat ūdenī, pie tā pravieša. Vārds ienāca pie pravieša ūdenī. Āmen. Es jūtos dievbijīgi. Vārds pavisam noteikti nāk pie pravieša. Un te nu Viņš bija, Vārds dzīvā veidolā; un te bija pravietis, stāvēja ūdenī. Un Vārds atnāca pie pravieša. Es varu redzēt viņu acis, kad viņi satika viens otru.

152 Jānis paskatījās augšup, viņš ieraudzīja atvērtas debesis, to balodi, kas nolaidās lejup, kas nolaidās uz Viņa kā ugunīgi spārni. No turienes atskanēja balss, sakot: "Šis ir Mans mīļotais Dēls,

kurā Man labpatīk mājot.”

153 Kad Jānis paskatījās, viņš ieraudzīja virs Viņa to gaismu, lai kas tas nebūtu; pirmā lieta, ko viņš pateica, kad Viņš pienāca pie krasta, bija: “Lūk, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēku.”

154 Viņš bija tik ļoti tajā, ar īstenu pārliecību, ka viņš pateica: “Starp jums stāv Kāds, kura kurpes es neesmu cienīgs nest. Viņš kristīs ar Svēto Garu un uguni.” Viņš zināja, ka Viņam ir jāatnāk viņa dienās, jo viņš bija Viņa vēstnesis. Viņš sacīja: “Starp jums šobrīd ir Kāds, kuru jūs nepazīstat. Bet es pazīšu Viņu vienā no šīm dienām, kad es ieraudzīšu to zīmi, kas Viņu apliecinās.”

Tad kādu dienu parādās Jēzus.

155 Viņš sacīja: “Tur ir Dieva Jērs, kas nes šīs pasaules grēku.”

156 Jēzus, Vārds, piegāja tieši pie pravieša, ūdenī. Jānis pazemīgi paskatījās uz Viņu. Viņš sacīja: “Man vajadzētu tikt Tevis kristītam. Kāpēc Tu nāc pie manis?”

157 Tagad paskatieties uz šo, Vārds un pravietis ir kopā. Saprotiet, pravietim būs jāatpazīst Vārds, jo Vārds tiek izpausts pravietim. Lūk, šeit viņa pravietojums tika piepildīts, ka viņš “stādīs priekšā Mesiju”. Un te nu ir pravietis un Vārds kopā.

158 Un viņš sacīja: “Man vajadzētu tikt Tevis kristītam. Bet kāpēc Tu nāc pie manis?”

159 Jēzus ieskatījās viņam tieši sejā un sacīja: “Lai tā notiek, jo šādi mums piedienas, pienākas, piedienas mums piepildīt visu taisnību.” Un kad viņš kristīja Viņu, paskaties, kas tas bija? Jēzus sacīja: “Tu kā pravietis zini, ka Es esmu tas upuris, un upuris ir jānomazgā, pirms tas tiek pienests.” Āmen. Āmen. Tāpēc Vārds vienmēr nāk pie pravieša. Pareizi, jā. Un viņš atļāva Viņam.

Viņš sacīja: “Pilnīgi pareizi.”

160 “Mums piedienas piepildīt visu taisnību. Es esmu tas upuris. Man ir jātiek nomazgātam. Tā tas ir. Tev ir vajadzīgs tikt kristītam. Āmen. Bet ļaut tam būt šādi, jo šādi tev un Man piedienas, lai mēs piepildītu visu taisnību.” Aleluja!

161 Vīrieši un sievietes, šādi piedienas mums kā pentakostu ļaudīm ar Dieva vēstījumu, lai mēs piepildītu visu taisnību un ticētu Viņam. Mums tas piedienas, ka mēs piepildām visu taisnību.

162 Ievērojiet, kad pravietis...tad Viņš vērsās pa tiešo pie Vārda. Kad viņi pateica: “Jēzus no Nācaretes, kas bija pravietis, varens darbos Dieva un cilvēku priekšā.” Tādējādi, ja Viņš bija pravietis, apliecināts, tad Viņš uzreiz pievērsās un paņēma tos pašus vārdus, kurus viņi attiecināja uz Viņu. Nepalaidiet to garām. Paņēma to, par ko viņi nosauca Viņu, paņēma rakstīto Vārdu un identificēja, ka tas ir Viņš, bet viņi joprojām to nesaprata. Viņi nesaprata. Tomēr viņi nosauca Viņu par pravieti; un tur nu Viņš bija, pravietis. Un Viņš uzreiz vērsās pie Vārda un paņēma Vārdu, un identificēja pats Savu kalpošanu.

163 Un viņi sacīja: “Tas...tas bija labs spredīķis, jā. Mūsu sirdis mūsos dega.” Tas bija viss. Un tas bija viss.

164 Interesanti, vai arī mēs varētu izdarīt to pašu? Ir rakstīts, ka mēs to izdarīsim, tā tas ir, tāpēc mēs izdarīsim. Ņemiet to vērā.

165 Ak, kāda patiesa pravieša zīme, vienmēr pa tiešo pie Vārda! Kaut arī viņi nevarēja to saprast. Viņš bija... Viņa mācība bija pārāk liela.

166 Un, ak vai, ak, kur gan aizskrēja tas laiks? Pēc aptuveni astoņām minūtēm ir jābeidz. Ievērojiet. Es nevaru saprast, kur tik ātri pazuda tās četrdesmit piecas minūtes.

167 Ievērojiet. Paskatieties šurp. Kaut arī viņi nespēja saprast, kaut arī jūs varbūt nespējat, bet, lūdzu, dariet to, ko darīja viņi. Viņi uzaicināja Viņu ienākt. Viņi teica: “Ienāc. Diena jau ir beigusies. Ienāc.” Tas ir tas. Tieši tad un tikai tad Viņš var darīt Sevi zināmu — kad jūs ielūdzat Viņu ienākt.

168 Jūs teiksiet: “Es to nesaprotu. Es esmu dzirdējis, ka tas tika izskaidrots ar Vārdu, kā visām šīm lietām ir paredzēts notikt šajā laikā, bet es...es nevaru to saprast.”

169 Un tomēr uzaiciniet Viņu. Sakiet: “Ienāc, Kungs Jēzu.” Kāpēc gan jums neizdarīt to tagad,

saprotiet: “Ienāc.”

170 Kā... Tagad paskatieties, pēc tam, kad viņi pateica... Viņš rīkojas tā, it kā Viņš grasījās doties tālāk un viņus atstāt. Viņš var rīkoties šādā veidā ar tevi. Bet Viņš neaizies, ja tu Viņu uzaicināsi. Viņš teica...devās, turpināja, it kā Viņš grasītos iet tālāk. Bet viņi teica: “Šovakar, diena jau ir beigusies, lūk, nāc un paliec ar mums.”

171 Tāpēc Viņš pagriezās un teica: “Labi, Es ienākšu.” Tā ka Viņš iegāja iekšā. Lūk, tas ir tas galvenais.

172 Lai gan tu nevari saprast Vārdu, tu...tas ir pārāk...pārāk dziļš vai kaut kas tāds. Jūs to nesaprotat. Jūs esat piebāzti ar dažādām ticības mācībām. Un *tas* teica to, bet *šitas* teica to. Un jūsu nabaga prāts...tāpēc jūs nezināt, ko domāt. Es pateikšu jums, kas jums ir jādara. Vienkārši dariet tā, kā izdarīja viņi. Sakiet: “Ienāc, Kungs, un vienkārši paliec šovakar pie manis. Vai Tu ienāksi? Vienkārši ienāc un paliec tagad ar mani.”

173 Un, kad Viņš ienāca iekšā, viņi aizvēra durvis. Tagad paskatieties, kā Viņš to izdarīja.

174 Paskatieties, kā Viņš darīja Sevi zināmu viņiem pēc tam, kad sludinātais Vārds to neizdarīja, sludinātais Vārds un apliecinātais Vārds. Un viņi apgalvoja, ka Viņš ir pravietis. Un viņi apgalvoja, ka ir Viņa mācekļi. Un Viņš runāja ar viņiem visu dienu, un viņi joprojām nesaprata to caur sludināto Vārdu. Tieši tā. Viņi nesaprata to. Bet nonākot iekšā, tiklīdz viņi bija iekšā, Viņš atvēra viņu acis uz to, kas Viņš bija. Viņš atvēra viņu acis.

175 Kā Viņš to izdarīja? Darīdams kaut ko tieši tā, kā Viņš darīja pirms Savas krustā sišanas. Viņš atvēra viņu acis, un viņi ieraudzīja, kā Viņš izdarīja kaut ko tādu, ko viņi bija redzējuši Viņu darām un ka tā dara tikai Viņš...Viņš.

176 Viņš atšķiras no visiem citiem cilvēkiem. Ja tu kaut reizi ieraugi Viņu tur...tur... Neviens cilvēks nevar izdarīt to, ko dara Viņš. Saprotat? Un viņi nedara to tā, kā to dara Viņš. Un Viņš vienmēr ir darījis to šādā veidā, un Viņš nekad nemainās. Un Ebrejiem 13:8 ir taisnība: “Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.”

177 Būdams iekšā, tiklīdz Viņš tika iekšā viņos, tad Viņš identificēja Sevi, izdarot kaut ko tādu, ko Viņš...kā Viņš bija darījis vienmēr.

178 Tāpat kā Viņš izdarīja tai sievietei pie akas. Paskatieties. Tur nu viņa atnāca, ļoti augstprātīga, sieviete ar sliktu slavu. Varbūt tas nabaga bērns bija izmests uz ielas, lai dzīvotu, kā nu sanāks. Bet dziļi viņas sirdī, tur gulēja iepriekšnolemtā sēkla.

179 Un tie priesteri un visi pārējie, kas tur atradās, viņiem bija...viņiem bija izglītība, kaut kāds priekšstats. [Pārtraukums lentes ierakstā–Tulk.] ...pašā sākumā. Viņš tā pateica.

180 Bet šī sieviete, viņas dzīve bija pilnībā izkropļota. Tieši šeit dziļumā bija nedaudz gaismas, bet dziļi tur iekšā atradās sēkla, kas gaidīja. Saprotat? Un, protams, ja gaisma apspīdēs sēklu, kurā ir dzīvības dīglis, tā atdzīvosies.

181 Un tā, te nu viņa atnāk. Varbūt viņa kavējās darba dēļ, bet jebkurā gadījumā viņa nevarēja atnākt kopā ar pārējām sievietēm. Un viņa, varbūt tāda skaista sieviete, nesa savu ūdens trauku uz pleca. Un viņa atnāca uz to vietu un sāka laist to zemē pie akas. Un viņa dzirdēja, kā šis Cilvēks saka: “Dod man dzert.” Viņš uzsāka ar viņu sarunu.

Un Viņš sacīja: “Ej, paņem savu vīru un nāc šurp.”

182 Lūk, saprotiet, dziļumā...viņa zināja, ka tā bija Mesijas zīme. Viņa pateica Viņam: “Man nav vīra.”

183 Sacīja: “Tas ir pareizi. Tev ir bijuši pieci; un tas, kurš tev ir tagad, nav tavs vīrs.”

184 Viņa sacīja: “Ser, es redzu, ka Tu esi pravietis. Mums nav bijis pravieša jau simtiem gadu. Es redzu, ka Tu esi pravietis. Lūk, mēs zinām, ka mēs gaidām Kristu, svaidīto Mesiju. Un kad Viņš atnāks, Viņš būs precīzi tāds.”

Tagad skatieties. Viņš sacīja: “Es esmu Viņš, kas runā ar tevi.”

185 Viņa uzreiz steidzās uz pilsētu. Saskaņā ar viņu likumiem viņai nebija tiesību šādi rīkoties. Šāda tipa sieviete, cilvēki viņā neklausītos. Bet mēģināt viņu apturēt? Kā aizdegusies māja vējainā dienā. Tur nu viņa devās. Viņa sacīja: "Nāciet, paskatieties uz Cilvēku, kurš pastāstīja man to, ko es esmu darījusi. Vai tas nav Mesija?"

186 Lūk, atcerieties, Jēzus to neatkārtoja. Viņš ne reizi tur to neatkārtoja, bet ir teikts, ka visa pilsēta noticēja Viņam tās sievietes liecības dēļ. Aizdomājieties par to. Ak vai!

187 Kad viņa zināja to apsolījumu, kāds būs Mesija, un kad viņa ieraudzīja šo apsolījumu piepildītu, tas atvēra viņas acis. Saprotat? Tās bija aizvērtas ar grēku, bet, kad tas apsolījums... Viņa sacīja: "Tas ir... Mesija to darīs, kad Viņš atnāks."

188 Viņš sacīja: "Es esmu Viņš." Viņas acis tika atvērtas. Viņai bija mūžīgā dzīvība, jo viņas acis tika atvērtas.

189 Pētera acis tika atvērtas, Nātānaēla. Mēs runājām par to iepriekšējā vakarā.

190 Ko tas ir izdarījis mūsu acīm šajās dienās, piepildīts apsolījums? Vai tas ir atvēris mūsu acis? Mēs redzam svētā Jāņa 14:12, Ebrejiem 13:8, svētā Jāņa 14:9, un mēs redzam Lūkas 17:27-28 un visas šīs Rakstu vietas, kas ir apsolītas, Maleahija 4, tas viss ir piepildījies tepat mūsu priekšā, ko tas ir izdarījis mūsu acīm? Ja tas neatvērs tās, tad tas padarīs tās aklas uz visiem laikiem. Dažiem tas atver, citus tas padara aklus. Saprotat? Tas atver tiem, kas to...šīs pēdējās dienas, ko Viņš ir apsolījis izdarīt. To, ko Viņš teica, Viņš to izdarīs: "Atkal atjaunos ticību."

191 Ak, pentakostu ļaudis, kas apliecina Dieva Svēto Garu, lai Debesu Dievs atver...atver jūsu acis no tradīcijām uz dzīvo Dievu no Bībeles apsolījumiem, kuriem, kā mēs apgalvojam, mēs ticam, ka Viņš teica, ka Viņš darīs. Ķēnišķīgais Ābrahāma dzimums, izsaukts pēdējās dienās, un Jehova nonāks Savu ļaužu miesas vidū un darīs precīzi tā, kā Viņš izdarīja Sodomas dienās.

192 Vai jūs šovakar dzirdējāt ziņās par to, ka tieši šajā štatā, es neatceros, cik daudzi simti skolotāju, skolu skolotāju, ka ir pierādīts, ka viņi ir homoseksuāļi. Šīvakara ziņās. Ak, tas ir sapuvis līdz serdei, viss. Valdība, viņi apgalvo, un valdības iestāžu darbinieki, ir pierādīts, ka gandrīz četrdesmit procenti no viņiem ir homoseksuāļi. Manā birojā ir kaudzēm vēstuļu, mātes raud, ka viņu dēli dzīvo kopā ar puišiem un... Tas vienkārši ir tas laiks, kurā mēs dzīvojam. Viss!

193 Valstis sabrūk. Izraēls ceļas. Viņi ir savā dzimtenē. Vīģes kokam raisās pumpuri.

194 Ak, draudze ir aizmigusi Lāodikejā. Un Jēzus mēģina panākt kaut kādu sadarbību, un pat nespēj to izdarīt! ...?... Saprotat? Tomēr, neskatoties uz visu, kas teikts Rakstos, draudze turpina snaust uz pasaulīguma gultas.

195 Ak, draudze, ja tu nevari saprast Vārdu, vienkārši atver savu sirdi un paskaties, vai Viņš neidentificēs Sevi, kā Viņš izdarīja toreiz, "tas pats vakar, šodien un mūžīgi".

Uz brītiņu nolieksim mūsu galvas.

196 Debesu Tēvs, varbūt reizēm... Es negribu būt rupjš pret cilvēkiem. Es negribu būt skarbs. Bet, Kungs, kā tajā galdnieka izteicienā: "Kā tev turēsies dēlis, ja tu neiedzīsi tajā naglu?" Tāpēc es lūdzu, Dievs, lai viņi saprot, ka tas ir tieši kristīgās mīlestības dēļ, ka...ka mēs cenšamies to tā pamatīgi iedzīt. Varbūt dažiem šeit klātesošajiem cilvēkiem šis apmeklējums būs pēdējais, kas viņiem tiks atļauts. Varbūt šī ir pēdējā reize, kad mēs tiekamies. Šī pilsēta varbūt vairs nekad nesaņems tādu atmodas dievkalpojumu kā šis.

197 Tomēr kādreiz viņi turpinās "vadīt atmodas sapulces", viņi apgalvos, bet draudze jau būs aizgājusi, jau sen aizzīmogota. Tās durvis ir... Noass atradās šķirstā, kad durvis aiz viņa aizvērās, septiņas dienas pirms sākās lietus, un neviens vairs nevarēja iekļūt šķirstā. Pasaule tā arī turpināja, tieši tāpat.

198 Un kādu dienu var notikt tas pats, varbūt viņi pamodīsies tam, ko teica Jēzus, kad mācekļi sacīja: "Kāpēc rakstu mācītāji saka: 'Vispirms ir jānāk Elijam'?" Jēzus teica: "Viņš jau ir atnācis, bet jūs to nezinājāt."

199 Tāda varētu būt tā atnākšana un aizraušana. Vienā no šīm dienām viņi ieies lielajās bēdās.

Viņi sacīs: „Es domāju, ka Līgava būs...ka draudze piedzīvos lielās bēdas?" Protams, draudze piedzīvos lielās bēdas, bet ne Līgava. "Kāpēc tam ir jānotiek vispirms?"

200 Un tad tas Vārds varbūt būs: "Viņa jau ir aizgājusi. Jūs to nezinājāt." Viņi tā arī turpinās, rīkodami dievkalpojumus, tieši tāpat.

201 Dievs, lai cilvēki šovakar, kaut arī viņi nesaprot Rakstus, varbūt viņiem tā ir kā mīkla, bet lai katrs vienkārši saka: "Tādā gadījumā, Kungs Jēzu, Tu, kas esi šeit, ienāc un paliec ar mani. Man...man ir vajadzība. Un es izlasīju Bībelē par to sievieti, kas pieskārās Tavām drēbēm, un Tu pagriezies un pateici viņai, kāda bija viņas problēma, un pateici, ka viņas ticība viņu izglāba. Un es izlasīju Bībelē to, ka šobrīd Tu esi 'Augstais Priesteris, kurš jūt līdzi mūsu vājībām', un ka Tu esi 'tas pats vakar, šodien un mūžīgi'. Ienāc tagad manā sirdī, Kungs, un atklāj man. Kaut arī es esmu staigājis un esmu Tevi mīlējis, bet patiesībā es nekad neesmu redzējis, kā tas tiek izdarīts. Tāpēc es lūdzu, Dievs, lai Tu izdari to man šajā vakarā.

202 Dāvā to šiem cilvēkiem, Tēvs. Un lai mūsu acis tiek atvērtas, it visur draudzē, un mēs redzēsim to jauko, mīļoto augšāmcelto Kungu Jēzu, tādu pašu vakar, šodien un mūžīgi. Dāvā to. Lai mūsu acis tiek atvērtas Dieva Valstības dēļ, Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

203 Un tā, lai atlaistu jūs laicīgi, man nebūs laika sasaukt šeit lūgšanu rindu, kaut arī tur varbūt ir lūgšanu kartiņas. Jums nav nepieciešams būt šeit augšā. Dievs ir tikpat liels tur, kā jebkurā citā vietā.

204 Vai Viņš, jūsuprāt, ir visuresošs? Protams, ka Viņš ir. Viņš ir visuresošs, jo Viņš ir viszinošs. Lūk, Viņš nav... Viņš, būdams viszinošs, Viņš zina visu. Tāpēc, tādējādi, Viņš...Viņš, būdams viszinošs, ir visur.

205 Gluži tāpat kā vārds "iepriekšnolemt", tas ir neatbilstošs vārds. Pirms dažām minūtēm es to lietoju, un es sevi apturēju, jo es sajutu, kā tas gars reaģēja. Daudzi netic iepriekšnolemšanai. Iepriekšnolemšana ir nepiemērots vārds. Patiesībā tā ir iepriekšzināšana. Dievs jau iepriekš zina, kurš darīs un kurš nedarīs, tāpēc Viņš var iepriekšnolemt caur Savu paredzējumu. Tieši tāpēc Viņš zina, kurš darīs un kurš nedarīs. Saprotat? Viņš nav... Viņš... "Viņš negrib, lai kāds pazustu." Bet Viņš zina, kurš pazudīs. Ja Viņš nezinātu, tad Viņš nebūtu Dievs. Viņam ir jābūt visvarenam, tāpat kā...kā visuresošam; saprotiet, viszinošam, visuresošam, visvarenam, bezgalīgam. Bezgalīgam! Ja Viņš tāds nav, Viņš nav Dievs. Tāpēc Viņš zina visu, tāpēc Viņš var pateikt beigas no sākuma, jo Viņš ir Vārds.

206 Un tā, es esmu pilnīgs svešinieks. Es šeit neredzu nevienu cilvēku, ko es pazīstu, izņemot šo zēnu šeit. Ja es pazīstu šo zēnu... Vai agrāk tev nebija liela bārda vai kaut kas tāds, ko tu nēsāji jau sen? Es nevaru jums apgalvot, kad... Es...es domāju, ka tieši tas viņš ir, tas zēns, kas sēž uz priekšējā sola. Neskaitot to, es neredzu nevienu cilvēku, kuru es pazīstu. Es tur neredzu nevienu. Es nejauši paskatījos. Tas zēns sēdēja šeit, raudāja, pirms dažām minūtēm, slaucīdams savas acis. Es domāju: "Tas izskatās kā tas pats jaunais puisis, ar kuru man kādreiz bija privātas pārrunas." Un es pat nezinu, no kurienes viņš ir. Es vienkārši atpazinu viņa seju. Es ne... Saprotat? Bet tas ir vienīgais cilvēks, ko es šobrīd šeit pazīstu. Labi.

207 Un tā, vai jūs vienkārši atvērsiet savu sirdi šādi? Cik daudziem no jums trūkst Dieva? Paceliet savu roku, sakiet: "Man trūkst. Man ir vajadzība." Man ir vienalga, kas vai kāds jūs esat, vienkārši paceliet savu roku. Lūk, es redzēju...

208 Un tā, lai Debesu Dievs, kurš augšāmcēla Savu Dēlu Jēzu Kristu, kuru caur Viņa rakstīto Vārdu, caur Dievišķu dāvanu es cenšos apliecināt, Viņa klātbūtni šo cilvēku priekšā, viņu godam; lai Viņš atsūta pār mani Svēto Garu. Kad caur šo dāvanu es atraisu sevi, lai būtu...lai identificētu Jēzu Kristu cilvēka miesā, tāpat kā Dievs bija apliecināts cilvēka miesā Sodomas dienās, piepildītu Savu Vārdu. Lai Viņš dāvā to Jēzus Kristus Vārdā.

209 Tagad godbijīgi, ikviens, tagad vienkārši sāciet lūgties savā sirdī: „Kungs Jēzu, es atvēršu savu sirdi. Un ienāc. Un ļauj man atstāt ārpusē visu manu neticību. Un tad dari man zināmu to, ko Tu darīji pirms Savas krustā sišanas, tad es zināšu, ka Tu esi augšāmcēlies no mirušajiem."

210 Un tā, visi no jums nevar tikt izsaukti. Tas ir pilnīgi pareizi. Bet daži no jums, bez šaubām, tiks izsaukti. Un ja tas izsauks vienu tieši tā kā to sievieti tur, tad pārējie no mums... Tiem cilvēkiem no Ziharas nebija vajadzīgs, lai tas tiktu izdarīts viņiem, viņi noticēja tam. Un ja kāds, vienkārši kāda sieviete, kāds vīrietis, kāds zēns, kāds bērns, lai kas tas nebūtu, identificētos šādā veidā; ja tie cilvēki toreiz, kuri Viņu nekad nebija redzējuši, bet mēs esam tajā apmācīti, protams, mums būtu jātic. Vai tas ir pareizi, brāļi? Vai tas jums visiem izklausās saprātīgi? Protams.

211 Ir grūti, kad tu sludini šādā veidā, pēc tam atnāk... Saprotiet, tās ir divas dažādas dāvanas. Viena ir runāšana, otra ir redzēšana.

212 Un tā, vienkārši ticiet no visas sirds, ikviens no jums. Nešaubieties, ticiet Dievam. Sākumā paskatīsimies uz šo pusi *šeit*, kāds... Kāds, vienkārši paskatieties. Jums būs jānostājas šeit...visa veida ticības. Nespiediet uz to; saprotiet, jūs pārlēksiet tam pāri. Tā tas ir, tas ir kā daļa no jums. Saprotat? Vienkārši atslābinieties un sakiet: "Nu, protams, tas ir Vārds. Es ticu tam. Tas nelielā auguma vecais vīrs tur augšā mani nepazīst. Bet es pazīstu Jēzu. Viņš stāstīja patiesību par Vārdu, un es ticu tam." Vienkārši dariet to šādi, sakiet: "Es esmu slims un nabags, un man ir nepieciešamība." Es nevaru jūs dziedināt, un šis nedziedina, bet tas tikai identificē.

213 Nav brīnums, ka jūs, cilvēki, esat aizdomīgi. Jūs redzat tikai...tikai vienu pieskārienu no tā. Tas stāsta, kas notiks, un kurš darīs, kurā vietā, un visu par to. Un pat ne reizi, tas nevienu reizi nav izgāzies, desmitiem tūkstošu gadījumu pa visu pasauli. Cik daudzi ir sekojuši tam un zina, ka tā ir patiesība? Paceliet savu roku. Redzat? Nu, ak! Redzat? Nekad... Tas...tas nevar būt nekas cits kā Dievs, un būt tik precīzs, saprotiet, jo tas ir Viņa apsolījums. Tas nekad nevar izgāzties. Lūk, Viņš ne...

214 Tas jūs neizdziedinās, jo Viņš to jau ir izdarījis. Viņš vienkārši apliecina, ka Viņš ir šeit, lai turētu to solījumu. Lūk, ja Viņš ir turējis to solījumu, Viņš tur solījumu par dziedināšanu. Vai pareizi, brāļi? Viņš tur Savu solījumu par dziedināšanu, ja Viņš tur to solījumu. Tas ir visdrošākā zīme.

215 Ja kāds šeit būtu ratiņkrēslā un es viņu uzceltu; tas varētu būt labs psiholoģijas gadījums vai kaut kas tamlīdzīgs, kas panāktu, lai šis cilvēks varētu staigāt. Bet tas nevar atpazīt tās domas, kas ir sirdī. Saprotat? Tas nu ir pavisam noteikti. Lai zinātu, ko jūs esat izdarījuši, kas jūs esat un visu par jums, to var tikai Dievs, lai tas katru reizi būtu nevainojami.

216 Lūk, es...es...kaut es...es varētu to izskaidrot. Nav nekādas vajadzības mēģināt to izskaidrot. To nevar izdarīt.

217 Bet, lūk, ja es varētu pateikt šo: kaut kas manī ir izmainījies uz citu dimensiju. Saprotat? Es skatos tieši uz to uguns stabu, kas sekoja Israēlam cauri tuksnesim. Cik daudzi ir redzējuši tā fotogrāfiju? Paskatīsimies uz jūsu rokām. Protams. Es skatos tieši uz to, tas ir tieši šeit, skatos tieši uz to, dzintara krāsā, izskatās tāds kā dzeltenīgi zaļš, griežas apkārt.

218 Es redzu, kā parādās kāda sieviete. Viņa sēž tieši šeit, jā, skatās man tieši virsū. Un viņa sēž tepat lejā, skatās man tieši virsū. Un viņa cieš. Viņa lūdz par slimību, kas viņai ir. Tā ir asins slimība. Tas ir diabēts. Pareizi. Pareizi. Viņām abām, jums abām, kur sēž tie abi kroplie zēni, jums ir diabēts, paceliet savas rokas. Redzat?

219 Un tā, kas tas ir? Jūs par to domājāt, vai ne? Centāties atvērt savu sirdi. Lūk, redziet, Viņš vienkārši ienāca un izdarīja tieši tā, kā Viņš darīja pirms Savas krustā sišanas. Un tā, jūs mani nepazīstat, vai ne? Neviena no jums mani nepazīst. Ja tā ir taisnība, paceliet savas rokas, ja jūs mani nepazīstat. Labi. Labi. Jūs mani nepazīstat. Tādā gadījumā tam bija jābūt Viņam, jo es jūs nepazīstu. Tam bija jābūt Viņam.

220 Ja jūs vienkārši tam ticēsiet no visas sirds, Dievs liks tam izpausties. Tomēr jums ir jātic tam.

221 Lūk, tur ir kāds vīrietis, kas pačukstēja, pateica kaut ko kādam. Viņš sēž šeit, skatās uz mani, diezgan drukns, viņam ir balts krekls. Mēs esam svešinieki viens otram, ser. Vai pareizi? Viņš sēž tieši blakus tev, nākošais. Nē. Tas ir aiz tevis, ser. Nē, aiz tevis. Tas ir vīrietis ar baltu kreklu.

Vienkārši palieciet savā vietā. Ticiet. Vīrietis baltajā kreklā. Ja Dievs... Tas esi tu. Jā, ser, paskaties apkārt. Ja Dievs pateiks man, kāda ir tava problēma, vai tu ticēsi, ka Viņš tevi dziedinās? Tev ir sirds slimība. Ja tā ir taisnība, pacel savu roku. Labi. Vai tu pieņem savu dziedināšanu?

222 Un tā, šeit ir kāds vīrietis, viņš ir pacēlis savu roku, kaut kur šajā virzienā. Tas bija šajā mazajā... Tu, vai tu tici, ka es esmu Dieva kalps, Viņa pravietis? Vai tici? Arī tu ciet no sirds slimības. Tev ir arī artrīts. Tā ir tava sieva, kas sēž tev blakus, un viņa cieš no artrīta. Un viņai ir arī reiboņa lēkmes. Ja tā ir taisnība, pacel savu roku. Pareizi. Vai jūs ticat, ka es varu pateikt jums, kas jūs esat? Misters un misis Džonsi, jūs varat ticēt, tagad ticiet un esiet dziedināti.

223 Ticiet no visas sirds. Lūk, es esmu jums svešinieks. Ticiet Dievam. Nešaubieties. Vienkārši ticiet.

224 Šeit sēž kāds vīrietis, nedaudz sirms, sēž šeit pašā galā, ķemmē sev matus uz sāniem. Tā gaisma stāv tur blakus... Jā, ser, tu sēdēji savā krēslā... Vai tu tici, ka es esmu Dieva pravietis, Viņa kalps? Vai tu tici, ka siena drudzis tevi atstās un ar tevi viss būs kārtībā? Vai tici? Paceli savu roku. Lūk, es esmu pilnīgi svešs. Tieši par to tu lūdzi.

225 Vīrietis, kas sēž tev blakus, arī pacēla savu roku, jo viņš noticēja. Nu, kas... Viņam nav siena drudža, bet viņam ir artrīts. Pareizi. Pareizi, pamāj ar savu roku, ser. Pareizi. Hm-hm. Un tā, es prasu tev, vai tu tici? Vienīgais, kas jums ir jādara, ir jātic.

226 Šī kundze, kas sēž tepat galā. Vai tu tici, kundze, vai tici no visas sirds? Hm-hm. Vai tu tici, ka tā kuņģa slimība tevi atstās? Vai tici? Tev ir nasta uz sirds, vai ne? Tas ir tavas meitas dēļ. Viņa nav šeit. Vai tu tici, ka es varu pateikt tev, kur viņa dzīvo? Viņa dzīvo Kalifornijā. Viņu nosedz tumša ēna. Viņa nomirs, ja nekas netiks izdarīts, jo viņa ir aizēnota ar vēzi. Ja tā ir taisnība, pacel savu roku. Vai tu tici, ka es varu pateikt tev, kas tu esi, ar Dieva palīdzību? Jēzus pateica Sīmanim, kas viņš ir. Pareizi? Akermanes kundze. Pareizi, pacel savu roku. Hm-hm. Pareizi.

227 Tur blakus tev sēž kāda kundze misionāre, arī viņa nedaudz uztraucas par dažām lietām. Tā tas ir. Viņa lūdz par kādu draudzeni, pati pilnībā nomocīta. Vai pareizi? Un tu esi misionāre. Tici no visas sirds. Es tevi nepazīstu, nekad neesmu tevi redzējis. Bet tā ir taisnība.

228 Aiz tevis sēž sieviete ar sirmiem matiem, kurai ir kuņģa slimība. Vai tu tici, ka Dievs tevi no tā izdziedinās? Arī tu vari to saņemt.

229 Vai jūs ticat no visas sirds? Redzat? Kas tas ir? Tas ir tas identificētais. Un tā, tā ir teikts Vārdā, lūk, tagad Viņš ienāk jūsu sirdīs un atklāj Sevi tieši tā, kā Viņš darīja. Vai tas nav tieši tas, ko Viņš darīja pirms Savas krustā sišanas? Paceliet savu roku. Tādā gadījumā Viņš ir augšāmcēlies no mirušajiem. Vai jūs tam ticat? Un tagad, ja jūs atrodaties Viņa Dievišķajā klātbūtnē, vai jūsu acis tagad ir atvērušās, lai atpazītu, ka tieši tas Dievs, kura priekšā jūs stāsieties Tiesas dienā, šobrīd atrodas tepat starp jums un zina visu, par ko jūs domājat?

Nolieciet, lūdzu, tagad savas galvas?

230 Vai jūs domājat par Viņu? Vai jūs gribētu, lai Viņš ir jūsu Glābējs? Ja jā, vai jūs varētu piecelties lūgšanai? Jūs, kas gribat, lai Viņš ir jūsu Glābējs, vienkārši piecelieties lūgšanai. Lai Dievs tevi svētī, ser. Lai Dievs tevi svētī, kundze. Lai Dievs tevi svētī, kundze. Lai Dievs jūs svētī. Tikai paskatieties. Lūk, mēs... Vienkārši piecelieties, tikai uz brītiņu, lai es varētu par jums palūgt. Piecelieties. “Es gribu pieņemt Viņu par savu Glābēju. Tagad, Viņa būtnes Dievišķajā klātbūtnē, es vēlos pieņemt Viņu kā savu Glābēju.” Vai būs vēl kāds? Es ticu, ka tur ir, tāpēc, lūdzu, vienkārši piecelieties kājās. Lai Dievs jūs svētī. Lai Dievs jūs svētī.

231 Dariet to tagad, saprotiet. Negaidiet līdz rītam. Rīt var būt par vēlu. Šodien Viņš ir tavs Glābējs, rīt Viņš var būt tavs Tiesnesis. Saprotat? Tāpēc tagad, ja Viņš runā uz tavu sirdi, atbilstoši tam, kā tu esi atvēris savu sirdi. Lai Dievs tevi svētī, tevi. Tas ir pareizi. Vienkārši turpiniet stāvēt. Ja jūs ticat no visas sirds, vai jūs pieņemsiet Viņu, kamēr jūs esat Viņa klātbūtnē? Vai...vai jūs to izdarīsiet? Vai jūs pieņemsiet Viņu kā savu Glābēju?

232 Es gribētu zināt, vai jūs to izdarīsiet, liekot roku uz savas sirds, šādā veidā, ikviens no jums. Lūgsimies. Tagad lūdzieties paši savā veidā: “Dievs, esi žēlīgs man, grēciniekam.”

233 Un tad, kad jūs to darīsiet, es gribu, lai pēc dažām minūtēm jūs atnāktu šeit augšā un apliecinātu, ka jūs esat pieņēmuši Viņu kā savu Glābēju. "Jo, ja jūs...ja jūs apliecināsiet Mani cilvēku priekšā, arī Es apliecināšu viņu Mana Tēva un svēto eņģeļu priekšā. Ja jūs kaunēsieties no Manis cilvēku priekšā, arī Es kaunēšos no viņa Mana Tēva un svēto eņģeļu priekšā." Lūk, ievērojiet, atcerieties, Viņš zina jūsu sirdi. Viņš ir to pierādījis. Viņš ir Vārds. Un tā, es gribu, lai pēc dažām minūtēm jūs to izdarītu.

Es gribu, lai tagad jūs Viņu pieņemat, kad mēs lūgsimies.

234 Kungs Jēzu, kad tā Gaisma virzījās virs, apkārt cilvēkiem, virs cilvēkiem parādījās vīzijas. Un pēkšņi tas apstājās un atgriezās atpakaļ, un Tu pateici, lai es darītu šādi. "Paklausība ir labāka nekā upuris."

235 Un, Kungs Jēzu, šajā cilvēku sabiedrībā, tieši tagad daudzi no viņiem tic Tev. Viņi pieņem Tevi kā...kā savu Glābēju. Viņi tic. Viņi zina, ka tā ir taisnība. Viņi bija šeit, kad tas notika, un zina, ka Tu esi augšāmcēlies no mirušajiem un Tu joprojām esi dzīvs, un zina, ka mēs dodamies uz tiesu, lai satiktu Tevi Kristus tiesā. Un mēs vēlamies apžēlošanu, Kungs. Tu pateici pats Savā Vārdā. Es citēšu to, Tēvs, vienkārši, lai...lai mēs zinātu. Tu teici: "Kas Manus Vārdus dzird," tieši par to mēs runājām šovakar, "un tic Tam, kas Mani sūtījis," viņi tic, "tam ir," tagadnes laiks, "mūžīgā dzīvība, un viņš nenāks tiesā, bet ir pārgājis no nāves dzīvībā." Lūk, tas ir Tavs Vārds, Kungs, tieši tāds pats kā Jāņa 3:16 un viss pārējais Vārds. Tu teici: "Tas, kurš ticēs."

236 "Kas apliecinās Mani," vēl Viņš teica, "cilvēku priekšā, Es apliecināšu viņu Mana Tēva un svēto eņģeļu priekšā. Bet, kas kaunēsies no Manis cilvēku priekšā, Es kaunēšos no viņa Mana Tēva un svēto eņģeļu priekšā."

237 Un tā, tavā Dievišķajā klātbūtnē, jo šovakar Tu esi atnācis, un mēs visi šeit, ticīgie kristieši, jūtam Tavas vareās būtnes klātbūtni, to vareno, diženo Dievišķības sajūtu jeb Dievu, kas virzās starp mums. Nav brīnums, Kungs, ka tas padara aklas acis neticīgajam, kurš netic Vārdam. Un kā tas atver acis tiem, kuri ticēs!

238 Lūk, Tu esi atvēris šo cilvēku acis, atklādams viņiem Sevi. Tagad, Kungs, atver šo cilvēku sirdis un izveido tajās Savu mājvietu, Tēvs. Viņi ir Tavi. Es atdodu viņus Tev. Viņi ir Tava Vārda trofejas. Tavs Vārds ir pasaucis viņus, un Tavs Vārds ir identificēts viņiem. Tagad viņi ir identificējuši sevi, pieceļoties kājās, lai liecinātu, ka viņi vēlas, lai Tu piedod viņu grēkus. Tu teici: "To, kas nāks pie Manis, Es tiešām neatstumšu." Un zeme un debesis zudīs, bet Tavs Vārds nezudīs. Viņi ir Tavi, Kungs. Viņi pieder Tev. Jēzus Kristus Vārdā es pieprasu ikvienu no viņiem. Un Tavs Vārds tiks pagodināts tā dēļ.

239 Lai viņi tiek iekļauti līgavā, aiziet augšāmcelšanā. Un, ja man nekad nebūs iespējas parunāt ar viņiem uz zemes vai paspiest viņiem roku, vai tās privilēģijas kristīt viņus ar kristīgu kristību, Dievs, lai tajā dienā, kad tas viss būs beidzies un mēs sēdēsim tajā kāzu mielastā, lai man ir tā privilēģija paskatīties pāri galdam, un viņi sacīs: "Ak, klau, tas bija tur Tampā, Floridā, tovakar, brāli Branham, es tur piecēlos." Un es sacīšu: "Lūk, te Viņš ir. Redziet, Viņš ir tas pats." Dāvā to, Kungs. Sargā viņus ar Tavu žēlastību. Es lūdzu to Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

Un jūs varat apsēsties.

240 Vēl tikai dažas minūtes, mēs pasauksim jūs atnākt šeit un apliecināt savu liecību.

241 Un tā, jūs, kas piecēlāties kājās, jūs, kas piecēlāties, kamēr notika lūgšana, vai jūs dosiet liecību par kaut ko, ka esat izdarījuši to pareizo lietu un ticat, ka Viņš ir Dieva Dēls, un tagad pieņemat Viņu kā savu Glābēju? Paceliet savu roku, sakiet: "Es tagad pieņemu Viņu." Lai Dievs jūs svētī. Izskatās, ka simtprocentīgi. "Es tagad esmu pieņēmis Viņu kā savu Glābēju."

242 Tagad jūsu nākamais solis ir piepildīties ar Svēto Garu. (Jums priekš tā ir istaba, vai ne, brāli? Istaba priekš tā. Šeit. Tieši tā.) Viņi paaicinās jūs uz to pēc brītiņa.

243 Un tā, lai pabeigtu lūgšanu rindu, beigsim... Lūk, nestaigājiet apkārt. Saprotiet, katru reizi, kad jūs kustaties, tas traucē Dieva Garam. Saprotat? Un tā, nestaigājiet. Un es atkal esmu aizkavējies. Tādā gadījumā uzlieciet savas rokas viens otram un vienkārši uzlieciet rokas viens

otram, un lūdzieties viens par otru. Lūk, tieši tā. Tieši tā. Ikviens no jums ir ticīgs.

244 Ak, vai tad...vai tad jūs nejūtaties labi? Sakiet: "Āmen". Vai tad jums tagad nav tāda sajūta, ka jūs atrodaties pašā Dieva klātbūtnē, tā maigā, pazemīgā sajūta? Lai mūsu dvēseles nekad neaizraujas ar pasauli un citām lietām. Kad šī burvīgā, maigā sajūta no mūsu varenā Mesijas, Jēzus Kristus, kas šobrīd ir starp mums Svētā Gara veidā. Šī pasaule nezina neko par to. Bet mēs Viņu zinām. Mēs esam Viņu redzējuši. Mēs esam redzējuši, kā Viņš identificē Sevi.

245 Atcerieties, Ābrahama dienās, tas...tas Dievs, kas bija cilvēka miesā, Viņš vispār neaizgāja uz Sodomu. Turp devās divi sludinātāji, bet ne Viņš. Viņš palika kopā ar izredzēto, izsaukto draudzi. Tieši viņiem bija paredzēts Viņa vēstījums. Vai tas nav brīnišķīgi, ka šodien Viņš nāk pie mums? Mēs redzam sevi identificētus kā Ābrahama ķēnišķīgo dzimumu. Viņš, pagriezis Savu muguru pret telti, pateica, par ko domāja Sāra. Tā pati lieta notiek šovakar šeit, dara to pašu, cilvēka miesā. Jēzus teica, ka tas notiks "tajās dienās, kad atklāsies Cilvēka Dēls".

246 Lūk, Viņš pateica arī šādi: "Šīs zīmes ies līdzi tiem, kas tic: ja viņi uzliks savas rokas slimajiem, tie kļūs veseli."

247 Un tā, ar savienotām rokām, ar savienotām sirdīm, nolieksim tagad mūsu galvas un lūgsimies par slimajiem.

248 Mūsu žēlsirdīgais Debesu Tēvs, mēs vedam pie Tevis šos gaidošos klausītājus un...šajā Dievišķajā klātbūtnē, ak Dievs. Nav brīnums, ka tiem mācekļiem, Kleopam un viņa draugam, viņiem bija vajadzīga visa diena, lai nokļūtu līdz Emavai, bet pēc dažiem brīžiem viņi atgriezās. Viņi bija kopā ar pārējiem mācekļiem. Viņi neatnāca, lai strīdētos par saviem reliģiskajiem uzskatiem, bet viņi atnāca, jo viņi bija redzējuši Viņu. Viņi bija... Viņi bija satikuši Viņu. Viņi...viņi...viņi dzirdēja, kā Viņš sludināja, un viņi redzēja, kā Viņš identificēja Sevi, ka Viņš ir augšāmcēlies Kristus.

249 Tu esi Vārds. Vārds ir pasludināts. Vārds ir ticis izpausts. "Vārds izšķir domas, kas ir sirdī." Tā ir pateikts. Un mēs esam pārliecināti, tāpat kā viņi, Kungs, tieši tikpat pārliecināti, kā bija viņi. Mēs redzam augšāmcelšanās zīmi, un mēs zinām, ka tā ir identifikācija, ka Tu atklāj Sevi, jo Tavai draudzei un Vārdam ir jākļūst par vienu, jo vīrs un sieva ir viens. Līgava un Vārds kļūst viens.

250 Ak, Dievs, kad mēs redzam to mūsu vidū, kā mēs priecājamies tajā; un redzam tos pašus atribūtus, tiek uzņemta tā pati fotogrāfija, zinātniski.

251 Tā Kunga eņģelis, kas izveda Israēlu no Ēģiptes un aizveda viņus uz apsolīto zemi, "tapa miesa un mājoja mūsu vidū", uzkāpa augstumos. Viņš teica: "Es nāku no Dieva, un Es eju pie Dieva."

252 Pēc dažiem mēnešiem Viņš bija uz ceļa uz Damasku kopā ar Saulu, tas notrieca viņu zemē. Un Sauls, ieraugot to pašu uguns stabu, teica: "Kungs, kas Tu esi?"

253 Viņš teica: "Es esmu Jēzus. Tev ir grūti pret dzenuli spārdīt."

254 Ak Kungs, mēs redzam, divus tūkstošus gadus vēlāk, te nu Viņš ir, zinātniski pierādīts un pierādīts ar ticību, draudzē, un dara to pašu, ko Viņš darīja, lai identificētu Rakstus tieši šai dienai. Mēs vairs nepaliksim neticībā, Kungs. Mēs ticam. Palīdzi mūsu neticībai. Lai mūsu sirdis tiek atraisītas.

255 Lai slimība zaudē savu spēku. Šie ticīgie ir uzlikuši rokas viens otram. Tieši šobrīd tiek lūgta ticības lūgšana. "Tā izglābs slimos, un Dievs viņus uzcels."

256 Sātan, laid vaļā šos klausītājus. Jēzus Kristus Vārdā, atlaid viņus, lai viņi būtu brīvi no slimībām un kaitēm, Dieva godam.

257 Tagad vienkārši neļaujiet nekam ienākt. Vienkārši sāciet lūgties. Lūdzieties paši savā veidā. Tagad uzlieciet viens otram savas rokas. Vienkārši turpiniet lūgties, sakiet: "Kungs Dievs," tagad paši savā veidā. Es palūdzu par jums, tagad lūdzieties viens par otru. Uzlieciet savas rokas uz blakusstāvošu, sakiet: "Kungs, dziedini šo sievieti. Dziedini šo vīrieti. Es ticu tam. Es pieprasu to priekš viņiem. Viņi pieprasa to priekš manis. Es ticu, ka Tu esi šeit." Nu, ir jābūt nejūtīgam, lai

neticētu tam. Ticiet tam no visas sirds.

258 Lai Tas Kungs Dievs dara veselu ikvienu no jums! Vienkārši lūdzieties tagad un uzreiz un ticiet. Lai Tas Kungs dziedina ikvienu no jums no pēdām līdz galvas virsai. Āmen.

Un kad viņu acis tapa atvērtas, viņi pazina Viņu

(And When Their Eyes Were Opened, They Knew Him)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1964. gada 14. aprīlī Tampā, Floridas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 64-0416 ilgst 1 stundu un 26 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2025. gadā.